

Viesti sairaille

Bediuzzaman Said Nursi

Kirjoittaja:

Bediuzzaman Said Nursi

Teoksen alkuperäinen nimi:

Hastalar Risalesi

Julkaisusta vastaava:

Heidi Denizhan

Kääntäjä:

Heidi Denizhan

Kirjoitusasun tarkistus:

Marjut Mikola

Kannen suunnittelu:

Abdulah Branković

Painopaikka:

Mega-Istanbul

by Erdogan Nil - 2011

www.risaleinur.fi

info@risaleinur.fi

ISBN 978-952-67581-0-7

Viesti sairaille

Bediuzzaman
Said Nursi

Helsinki, 2011

Joita eniten koetellaan
vastoinkäymisillä ja
vaikeuksilla ovat miehistä
parhaimpia, kaikkein
verrattomimpia.

Kahdeskymmenesviides Välähdys

Tämä tutkielma koostuu 25 lääkkeestä. Se on kirjoitettu parantavaksi voiteeksi, lohdutukseksi ja reseptilääkkeeksi sairaille. Tämä on tervehdys sairaille, kuin käynti heidän luonaan toivottamassa pikaista paranemista.

Varoitus ja anteeksipyyntö

Tämä aineeton lääkemääräys on kirjoitettu nopeammin kuin yksikään toinen kirjoitukseni.¹ Ajanpuutteen vuoksi oli tavanomainen oikoluku ja tarkempi tutkiminen siinä tilanteessa mahdotonta. Ehdin lukea tämän tutkielmani läpi vain kerran, yhtä kiireellä kuin sen kirjoitinkin. Tästä johtuen se on säilynyt ensiluonnoksen omaisessa sekavassa tilassa. Mielestäni oli tarpeetonta alkaa viilaamaan ja työstämään tekstiä, joka niin luonnollisesti oli mieleeni juolahtanut. Tekstiin puuttuminen olisi saattanut jopa turmella sisällön merkityksen. Lukijoiden, etenkin sairaiden, ei pidä loukkaantua tai pahoittaa mieltään käyttämieni epämieluisien tai karkeiden ilmauksien ja sanojen vuoksi. Toivottavasti he mieluummin rukoilevat puolestani.

¹ Tämä tutkielma on kirjoitettu neljässä ja puolessa tunnissa. Allekirjoituksellaan todistavat Rüstü, Re'fet, Husrev ja Said.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ * وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

*"Jotka onnettomuuden heitä kohdatessa sanovat:
Me kuulumme Jumalalle, ja Hänen luokseen me
palaamme." (2:156.)*

*"Joka antaa minulle ruokani ja juomani * Ja
parantaa minut kun sairastun" (26:79 – 80.)*

Tässä Välähdyksessä luonnehdimme lyhyesti 25:ttä lääketta. Nämä voivat tarjota todellista lohdutusta ja parantavaa eliksiiriä sairaille ja onnettomuuksien uhreille, joita on kymmenes ihmiskunnasta.

ENSIMMÄINEN LÄÄKE

Onneton, sairas ihminen! Älä hätäänny, vaan ole kärsivällinen! Sairautesi ei ole sinulle haitaksi, vaan tavallaan hyödyksi. Sillä elämä kuluu kuin varallisuus – jos se ei tuota hedelmää, se kuluu hukkaan. Elämä vilahtaa ohi nopeimmin, jos se kulkee vaivattomasti ja piittaamattomasti. Sairautesi saa kuitenkin tämän varallisuutesi tuottamaan valtavia voittoja. Elämäsi ei pelkästään kulu hitaammin, vaan myös venyy ja pitenee. Se kuluu loppuun vasta tuotettuaan riittävästi hedelmää. Seuraava, paljon toistettu sanonta ilmentää hyvin, kuinka sairaus pidentää elämää: “Koettelemusten ajat ovat pitkät, onnelliset päivät kaikkein lyhimät.”

TOINEN LÄÄKE

Oi, sinä kärsimätön sairas ihminen! Malta mielesi ja ole kiitollinen! Elämäsi jokainen minuutti voi sairautesi ansiosta muuntua yhtä arvokkaaksi kuin tunti palvontaa. Sillä palvontaa on kahdenlaista. Ensimmäinen on perinteistä jokaisen ulottuvilla olevaa palvontaa, kuten rukoilu ja viiden päivittäisen rukoushetken noudattaminen. Toinen on vähemmän mieluisa palvontamuoto, kuten sairaudet ja vakavat vaikeudet. Näiden vastoinkäymisten vaivaamat käsittävät oman voimattomuutensa ja heikkoutensa. He rukoilevat Armeliainta Luojaansa ja turvaavat häneen. Heidän palvontansa on vilpittömyys ja vailla teeskentelyä. Erään luotettavan hadithin mukaan oikeauskoinen, jonka elämä on sujunut sairastaessa, tulkitaan palvoneeksi elämänsä ajan – sillä ehdolla, ettei hän valita Jumalasta. Luotettavien hadithien ja sellaisten oppineiden mukaan, jotka paljastavat elämänsynnyn realiteetteja, täysin kärsivällisen ja kiitollisen ihmisen sairastama minuutti vastaa tunnin palvontaa, ja joidenkin erityisen ansioituneiden

ihmisten sairastama minuutti vastaa jopa päivän palvontaa. Sinun ei siis pitäisi valitella sairaudesta joka muuntaa jokaisen elämäsi minuutin tuhannen minuutin arvoiseksi, ja ansaitsee sinulle täten pitkän elämän. Ole mieluummin kiitollinen.

KOLMAS LÄÄKE

Malttamaton, sairas ihminen! On tosiasia, että jokainen tähän maailmaan tullut kuolee ajallaan ja nuoret vanhenevat – kuolema ympäröi ihmistä jatkuvasti. Tämä irtaantuminen todistaa, ettei ihminen tullut tähän maailmaan nautiskelemaan ja pitämään hauskaa.

Ihminen on elävistä olennoista täydellisin ja ylhäisin ja varustettu parhaimmilla ruumiinosilla ja elimillä. Hän tulee kuitenkin elämään eläintäkin alhaisemman surun ja murheiden täyttämän elämän, jos hän keskittyy ajattelemaan vain menneitä iloja ja tulevia murheita. Tämä merkitsee sitä, ettei ihmisen elämäntarkoituksena ole yltäkylläisyys, vaivattomuus ja nautinto. Sen sijaan ihmisellä on valtava pääoma, jolla hänen on tässä elämässä työskenneltävä ja tehtävä kauppaa ikuisesta elämästään.

Ihmisen saama pääoma on hänen oma elämänsä. Hyvä terveys ja hyvinvointi ilman sairauksia aiheuttaisivat välinpitämättömyyttä, sillä ne saisivat tämän maailman näyttämään miellyttävältä ja unohtamaan kuoleman

jälkeisen elämän. Hyvä terveys ja hyvinvointi eivät sallisi kuoleman ja haudan ajattelemista, vaan elämän pääoma hukkaantuisi turhuuksiin.

Sairaus puolestaan saa silmät aukeamaan äkisti. Sairaus sanoo keholle: "Sinä et ole kuolematon. Sinua ei ole jätetty oman onnesi nojaan. Sinulla on tehtävä. Luovu ylpeydestäsi ja ajattele sitä Yhtä ja Ainoaa, joka on sinut luonut. Tiedä, että joudut hautaan, joten valmistaudu siihen."

Tästä näkökulmasta katsottuna sairaus on pettämätön, muistuttava opastaja ja neuvonantaja. Tästä syystä johtuen siitä ei pitäisi valittaa, vaan olla kiitollinen. Jos sinun on vaikea kestää sairauttasi, sinun tulee pyytää ja etsiä kärsivällisyyttä.

NELJÄS LÄÄKE

Sinä valittava, sairas ihminen! Kiitollisuus ja kärsivällisyys ovat oikeuksiasi – ei valittaminen. Sillä kehosi, jäsenesi ja elimesi eivät ole sinun omaisuuttasi. Sinä et valmistanut tai ostanut niitä toisista työpajoista. Tämä tarkoittaa, että ne ovat jonkun muun omaisuutta. Omistaja voi käyttää omaisuuttaan haluamallaan tavalla.

26. Sanassa on esimerkkinä kerrottu erityisen varakkaasta ja taitavasta käsityöläisestä. Esitelläkseen taitojaan ja varallisuuttaan palkkaa hän mallikseen köyhän miehen. Lyhyeksi hetkeksi, palkkiota vastaan, köyhä mies puetaan jalokivin koristeltuun, äärimmäisen taitavasti työstettyyn vaatekappaleeseen.

Käsityöläinen jatkaa vaatteen muokkaamista mallinsa yllä ja antaa vaatteelle eri muotoja. Esitelläkseen taitojensa poikkeukselliset hienoudet käsityöläinen leikkaa, muuntelee, pidentää ja lyhentää vaatetta. Onko tällä palkkiota vastaan työskentelevällä köyhällä miehellä oikeutta sanoa käsityöläiselle: "Sinä aiheutat minulle hankaluuksia ja paineita. Laitat minut kumartumaan ja nousemaan ylös muokatessasi tätä vaatetta?" Onko köyhällä

miehellä oikeutta sanoa, että hänen jalo ulkomuotonsa menee pilalle vaatteiden leikkaamisen ja lyhentämisen takia – vaatteiden, joka tekee hänet kauniiksi? Voiko köyhä mies sanoa, että käsityöläinen on tyly ja epäoikeudenmukainen?

Oi, sinä sairas ihminen! Aivan kuten tässä vertauksessa, Loistokkain Tekijä laittaa sinut läpikäymään lukemattomia eri tilanteita ja muutoksia. Näin hän esittelee kehosi ylle pukemansa vaatteiden, jonka hän on koristellut loisteliailla sielun- ja ruumiinkyvyillä, kuten silmillä, korvilla, järjellä, sydämellä ja Hänen Kauneimpien Nimiensä kirjonnalla. Nälän kautta opit tuntemaan hänen nimensä Ruokkija, samoin kuin sairauksien kautta Hänen Nimensä Parantaja. Kärsimys ja vastoinkäymiset tuovat puolestaan esiin Hänen tiettyjen Nimiensä todellisen tarkoituksen. Näissä viisauden välähdyksissä ja armonsäteissä on paljon hyvää löydettävissä. Jos pystyt näkemään kammoamasi ja pelkäämäsi sairauden verhon lävitse, tulet huomaamaan sen takana paljon mieluisia ja kauniita tarkoitusperiä.

VIIDES LÄÄKE

Oi, sinä sairauksien koettelema ihminen! Elämänkokemukseni perusteella olen tullut siihen tulokseen, että sairaudet ovat joillekin jumalallinen palkkio, lahja Kaikkein Armollisimmalta.

Vaikka en olekaan sen arvoinen, viimeisten kahdeksan tai yhdeksän kuluneen vuoden aikana ovat monet nuoret sairastuneet ihmiset tulleet luokseni. He ovat pyytäneet minua rukoilemaan puolestaan. Huomasin, että jokainen näistä sairastuneista nuorista oli alkanut itsekseen miettimään tuonpuoleista vakavammin kuin muut ikäisensä. Heitä nuoruus ei ollut päihdyttänyt. He suojelivat itseään eläimellisiltä haluilta ja huolettomuudelta. Pohdittuani asiaa päädyin siihen, että heidän sairautensa olivatkin Jumalan runsaskätinen palkkio, kunkin kestokyvyn mukaan annettu.

Sanoin: "Veljeni, en ole sairauttasi vastaan. Sairautesi ei saa minua tuntemaan myötätuntoa ja sääliä, eikä täten rukoilemaan puolestasi. Ole kärsivällinen, kunnes sairautesi herättää sinut täydellisesti. Kun sairaus on saanut tehtävänsä

päätökseen, jos Jumala suo, Armelias Luoja palauttaa terveytesi.”

Sanoin heille myös: “Joillekin tovereillesi hyvä terveys on vastoinkäyminen. Heistä tulee välinpitämättömiä. He luopuvat viidestä päivittäisestä rukouksesta. He eivät ajattele hautaa ja unohtavat Kaikkivaltiaan Jumalan. Yhden ohikiitävän maallisen nautinnon tunnin takia he ovat valmiita vahingoittamaan tai jopa tuhoamaan ikuisen elämänsä. Sairautesi ansiosta näet haudan, johon joka tapauksessa tulet päätymään, sekä sen takana siintävät tuonpuoleisen asumukset. Tulet toimimaan niiden mukaisesti. Tämä tarkoittaa, että sairautesi on sinulle terveydeksi, kun taas joillekin vertaisillesi hyvä terveys osoittautuu sairaudeksi...”

KUUDES LÄÄKE

Oi, sinä sairas ihminen, joka valittelet kärsimyksiäsi! Sanon sinulle: ajattele mennyttä elämääsi. Muistele sekä mieluisia ja onnellisia aikoja, että ahdistavia ja vaikeita aikoja. Tulet varmasti sanomaan joko "Oh!" tai "Ah!" Tämä tarkoittaa, että sydämesi ja kielesi sanovat joko: "Kaikki kunnia ja kiitos Jumalalle!" tai: "Oih ja voih!"

Huomaa, että sinulle sattuneiden kärsimysten ja vastoinkäymisten ajattelemisen saa sinut huudahtamaan: "Kunnia ja kiitos Jumalalle!" Sillä niiden ajattelemisen saa aikaan tietynlaista nautintoa ja tunnet sydämestäsi kiitollisuutta. Sillä kärsimyksen loppuminen on nautinnollista. Kun kärsimykset ja vastoinkäymiset ovat ohitse, sieluun jää nautinnon perintö. Myöhemmin näiden menneiden vastoinkäymisten ajattelemisen herättää kiitollisuuden sielussamme.

Aiemmat onnelliset ja nautinnolliset kokemuksesi saavat sinut puolestaan huudahtamaan "Oih ja voih!" Sillä niiden päättyminen jättää sieluusi alituisen kärsimyksen perinnön. Aina niitä ajatellessasi

tuska aktivoituu uudelleen, ja etualalle nousee
kaipaus ja suru.

Yhden päivän nautinto aiheuttaa toisinaan
sielulle vuoden kärsimyksen. Kun taas yksi
ohikiitävä sairastettu päivä saa aikaan monen
päivän nautinnon, ja sen lisäksi suuren
helpotuksen vaivan väistyessä ja parantuessa.
Ajattele, mikä merkittävä vaikutus tällä sinua
tällä hetkellä väliaikaisesti vaivaavalla
sairaudella on. Sano: "Kaikki on Jumalalta!
Tämäkin menee ohitse!" Valittamisen sijaan ole
kiitollinen.

KUUDES LÄÄKE¹

Veljeni, joka ajattelet vain tämän maailman nautintoja ja ahdistut sairauden kohdatessa. Jos tämä maailma olisi ikuinen, eikä matkallamme olisi kuolemaa, ja elleivät irtaantumisen ja kuoleman tuulet puhaltaisi, ja ellei tuhoisassa ja myrskyisässä tulevaisuudessa olisi sielulla talvea, niin silloin säälisin sinua kanssasi. Mutta koska jonain päivänä maailma vääjäämättä määrää meidät poistumaan ja sulkee korvansa valituksiltamme, meidän täytyy jo nyt ennalta karistaa rakkautemme tätä maailmaa kohtaan näiden sairauksien tuomien varoitusten kautta, ennen kuin maailma ajaa meidät ulos. Meidän täytyy yrittää hylätä se sydämistämme, ennen kuin se hylkää meidät.

Kyllä, sairaus huudahtaa meille tämän varoituksen: "Kehosi ei ole tehty kivistä ja raudasta, vaan erinäisistä hajoamaan taipuvista materiaaleista. Jätä ylpeytesi, ymmärrä voimattomuutesi, tunnista Omistajasi, tiedä

¹ Tämä välähdys pälkähti mieleeni hyvin luonnollisesti, ja 6. lääke käsittää 2 lääkettä. Emme enää myöhemmin koskeneet järjestykseen ettemme pilaisi luonnollisuutta. Ehkä tähän yksityiskohtaan on jokin mysteeri kätkeynä.

velvollisuutesi, ota selvää siitä, miksi tulit tähän maailmaan!” Vaivihkaa sairaus julistaa tätä sydämen korvaan.

Tämän maailman hovit ja nautinnot eivät jatku ikuisesti. Etenkin jos hovitukset ovat luvattomia, ne ovat nopeasti ohikiitäviä sekä täynnä tuskaa ja syntiä. Älä siis itke menettäessäsi sellaisia iloja, käyttäen sairautta tekosyynä. Päinvastoin, pohdi sairauden mukanaan tuomia etuja palveluun ja palkkioosi tuonpuoleisessa. Yritä saada nautintosi näistä.

SEITSEMÄS LÄÄKE

Oi sairas ihminen, joka olet kadottanut terveyden ilot! Sairautesi ei estä sinua nauttimasta Jumalan runsaskätisyydestä, päinvastoin. Juuri sairautesi ansiosta pääset osalliseksi Jumalan runsaskätisyydestä, ja vieläpä suuremmassa määrin. Sillä mikä tahansa pitkään samanlaisena jatkuva menettää vaikutuksensa. Oikeauskoiset sanovat jopa: "Asiat tunnetaan vastakohtiensa kautta." Esimerkiksi, ellei olisi pimeyttä, ei valoakaan ymmärrettäisi, eikä valo toisi iloa. Kuumuutta ei ymmärrettäisi ilman kylmää. Ellei olisi nälkää, ruokakaan ei tuottaisi nautintoa. Ellei vatsa tuntisi janoa, ei veden juomisesta saisi nautintoa. Ellei sairauksia olisi, ei olisi myöskään hyvän terveyden suomaa nautintoa.

Viisain Luoja on koristanut ihmisen lukuisilla ruumiinosilla ja elimillä, jotta ihminen kokisi ja tunnistaisi tämän maailmankaikkeuden lukemattomien antien monipuolisuuden. Tämä osoittaa Hänen haluavan ihmisen tutustuvan ja olevan tietoinen kaikista Hänen antimistaan, ja näin kannustaa ihmistä jatkuvaan kiitollisuuteen. Koska asian laita on näin, Hän antaa sairauksia, tauteja ja kärsimyksiä, aivan samoin kuin Hän

lahjoittaa hyvää terveyttä ja hyvinvointia. Kysynkin sinulta: "Elei sinulla olisi ollut tätä sairautta päässäsi, kädessäsi tai vaikka vatsassasi, olisitko käsittänyt, kuinka merkittävä ja nautinnollinen jumalallinen lahja on terve pää, käsi tai vaikkapa vatsa? Olisitko ollut kiitollinen? Varmaankaan et olisi edes tullut ajatelleeksi asiaa, saati ollut kiitollinen. Olisit huomaamattasi tuhlannut hyvän terveytesi turhuuksiin, ehkäpä jopa irstailuun.

KAHDEKSAS LÄÄKE

Oi sairas ihminen, joka ajattelet tuonpuoleista! Sairaus on kuin saippua, se puhdistaa ja pesee pois syntien lian. Eräs luotettava Hadith kertoo, että sairaudet sovittavat syntejä. Ja toinen luotettava Hadith sanoo: "Kuten kypsät hedelmät putoavat puuta heiluttaessa, samoin tippuvat uskovan synnit sairauden häntä heiluttaessa."

Synnit ovat iänkaikkisen elämän pysyviä sairauksia. Kuten tässä maallisessa elämässä, pysyviä sairauksia ovat sydämen, omantunnon ja sielun sairaudet. Jos maltat mielesi valittamatta, väliaikainen sairautesi pelastaa sinut lukuisilta iänkaikkisilta sairauksilta. Ellet ajattele syntejäsi, ellet tiedä tuonpuoleisesta, ellet tunnista Jumalaa, kärsit vielä miljoona kertaa pelottavammasta sairaudesta kuin nykyiset vähäisemmät sairautesi. Itke sitä! Sillä sydämesi, henkesi ja tahtosi ovat riippuvaisia ja yhteydessä kaikkeen, mitä Jumala on tähän maailmankaikkeuteen luonut. Näitä yhteyksiä katkeaa jatkuvasti kuoleman ja eron ansiosta avaten sinussa lukemattomia haavoja. Etenkin kun et tiedä tuonpuoleisesta ja kuvittelet kuoleman ikuiseksi olemattomuudeksi, on aika

yksinkertaista, että oma olemuksesi on tavallaan ruhjottu ja raadeltu ja kärsii maailmanlaajuisesta sairaudesta.

Joten ensimmäiseksi sinun on etsittävä varma, parantava lääke aineettoman sielusi lukemattomiin sairauksiin ja haavoihin, ja se lääke on usko. Sinun täytyy korjata uskosi. Lyhyin tie sellaisen parannuksen löytämiseen on tunnistaa Ylistetyn Kaikkivaltiaan valta ja armo. Heikkoutesi ja kyvyttömyytesi ovat kuin ikkuna fyysisen sairautesi huolien verhossa. Tämän ikkunan kautta sinulle näytetään Ylistetyn Kaikkivaltiaan valta ja armo.

Kyllä, joka ei tunnusta Jumalaa, niin hänellä on kestettävänään maailma täynnä koettelemuksia. Kun taas sellaisen maailma, joka tunnustaa Hänet, on täynnä valoa ja hengellistä onnea. Kukin käsittää ja kokee nämä oman uskonsa vahvuuden mukaan. Vähäpätöisen fyysisen sairauden aiheuttama kärsimys haihtuu uskosta kumpuavan aineettoman ilon, parantumisen ja nautinnon ansiosta. Kärsimys sulaa pois.

YHDEKSÄS LÄÄKE

Oi sairas ihminen, joka tunnistat Luojas. Sairauden aiheuttama kipu, pelko ja kärsimys johtuvat siitä, että sairaus johtaa joskus kuolemaan. Koska pinnallisille ja välinpitämättömille ihmisille kuolema on kauhistuttava asia, kuolemaan mahdollisesti johtavat sairaudet aiheuttavat heissä pelkoa ja levottomuutta.

Tiedä siis ensimmäiseksi ja usko lujasti, että määrätty hetki on päätetty, eikä muutu. Vaikeasti sairaan vierellä itkeviä ja täysin terveitä on kuollut, kun taas itse vakavasti sairas on parantunut ja jatkanut elämäänsä.

Toiseksi: Kuolema ei ole kauhistuttavaa, vaikka se siltä pinnallisesti vaikuttaakin. Kaikentietävän Koraanin suoman valon kautta olemme monissa Risale-i-Nur'in osissa todistaneet täysin varmasti ja epäilyksettä, että kuolema on uskoville vapautus elämän raskaista velvollisuuksista. Ja he saavat vapautuksen palveluksesta, joka on valmentautumista ja harjoitusta tämän maailman koettelemusten taistelukentällä. Se tarkoittaa myös sitä, että he pääsevät taas yhteen

sukulaistensa ja ystäviensä kanssa, joista jo 99 sadasta on siirtynyt tuonpuoleiseen. Se tarkoittaa myös pääsyä todelliseen kotimaahan ja ikuisia onnen asuinsijoja. Se on myös kutsu paratiisiin puutarhoihin tämän maailman vankityrmästä. Se on myös hetki, jolloin he saavat palkkionsa Armeliaimman Luojan anteliaisuudesta, Hänelle tekemistään palveluksistaan. Koska totuus kuolemasta on tämä, niin sitä ei tulisi pitää kauhistuttavana, vaan päinvastoin alkuna armolle ja onnelle.

Lisäksi jotkut Jumalalle elämänsä omistaneet ovat pelänneet kuolemaa, mutta eivät sitä kammoksuen. Elämän velvollisuuksien jatkuessa he toivoivat saavuttavansa enemmän ansioita suorittamalla enemmän hyviä töitä.

Kyllä! Uskovaisille kuolema on ovi jumalalliseen armoon, kun taas harhaan johdetuille se on ikuisen pimeyden kaivo.

KYMMENES LÄÄKE

Oi sairas ihminen, joka murehdit turhaan! Arvaillet sairautesi vakavuutta, ja se huoli vain pahentaa sairauttasi. Yritä olla turhaan murehtimatta, jos haluat sairautesi pysyvän vähemmän vakavana. Ajattele sen sijaan sairautesi tuomia etuja, odottavaa korvausta ja sitä, että paranet pian. Tämä poistaa huolen ja leikkaa sairauden juuresta asti.

Todellakin, huoli pahentaa sairauttasi kaksin verroin. Murehtimisen ansiosta fyysisen sairauden alle kehittyi sydämen aineeton sairaus. Fyysinen sairaus saa tästä voimaa ja pitää kiinni itsepintaisesti. Jos huoli vähenee nöyrytyksellä, olemalla tyytyväinen ja ymmärtämällä sairauden syy, merkittävä osa sairautta on tuhoutunut. Siitä tulee kevyempi ja se osittain häviää. Joskus vähäinen fyysinen sairaus kasvaa ahdistuksen takia kymmenkertaiseksi. Ahdistuksen vähetessä sairauden yhdeksän kymmenystä häviää.

Murehtiminen pahentaa sairautta. Murehtiminen on tavallaan syytös Jumalallista Viisautta vastaan, Jumalallisen Armon kritisointia ja valitus Armollisesta Armahtajasta. Tästä

syystä murehtija saakin vastoin aikeitaan takaiskun, joka pahentaa hänen sairauttaan. Kyllä, aivan kuten kiitollisuus lisää palkkiota, valitus puolestaan pahentaa sairautta ja koettelemuksia.

Lisäksi itse murehtiminen on sairaus. Lääke siihen on tietää sairaudesta löytyvä viisaus ja sairauden tarkoitus. Kun nyt olet oppinut sairauden tarkoituksen ja hyödyn, levitä tämä parantava voide murheillesi ja löydä helpotus! Sano "Ah!" eikä "Oih ja voih!" Huokailun ja vaikeroinnin sijasta sano: "Kaikki kunnia ja kiitos Jumalalle, joka tilanteessa!"

YHDESTOISTA LÄÄKE

Oi kärsimätön, sairas veljeni! Vaikka sairautesi aiheuttaakin sinulle välitöntä kärsimystä, niin silti sielusi kokee sairauden väistyessä aineetonta mielihyvää ja onnea vastaanottaessaan palkkionsa sairauden kestämisestä. Tästä päivästä ja jopa tästä hetkestä eteenpäin ei ole sairautta, eikä olematon voi tietenkään aiheuttaa kipua. Ja ellei ole kipua, ei voi olla murhettakaan. Tulet levottomaksi, koska kuvittelet asiat virheellisesti. Sillä tänään väistyneen sairautesi fyysiset kivut ovat väistyneet kera sairauden jättäen jälkeensä vain palkkion ja nautinnon sen väistymisestä. Sinun tulisi olla onnellinen ja ottaa opiksesi ajatellessasi kuluneita päiviä, sureminen ja kärsimättömyys olisi hullua. Tulevaisuuden päivät eivät ole vielä saapuneet. Niiden ajatteleminen kuvittelemalla päivä jota ei vielä ole, sairaus jota ei vielä ole, suru jota ei vielä ole murehdittavana, ja olemalla kärsimätön, antaa fyysisen olemuksen em. kolmelle olemattomalle asialle. Jos se ei ole hullua, niin mikä sitten on?

Jos nykyhetkeä edeltävä tunti kuluu sairastaessa, niin se tuottaa iloa. Koska

tulevaisuutta ei ole vielä olemassa, niin ei ole olemassa sairautta ja suruakaan. Älä siis sirottele sinne tänne Kaikkivaltiaalta Jumalalta saamaasi kärsivällisyyden voimaa, vaan hiero se nykyhetken kipujen kasvoihin ja sano: "Oi Kaikkein Kärsivällisin", ja kestä se.

KAHDESTOISTA LÄÄKE

Oi sairas ihminen, joka ei sairaudestaan johtuen voi suorittaa palvontaansa ja rukouksiaan, ja tuntee surua tästä menetyksestään! Tiedä, että hadithissa sanotaan seuraavaa: "Harras uskovainen, joka ei sairaudestaan johtuen voi normaalisti suorittaa säännöllisiä rukouksiaan, saa yhtäläisen palkkion." Jos vaikeasti sairas ihminen kärsivällisyydellä ja luottamalla Jumalaan suorittaa pakolliset rukouksensa niin pitkälle kuin mahdollista, silloin itse sairaus korvaa sunna-rukoukset vilpittömässä muodossaan.

Lisäksi sairaus saa ihmisen ymmärtämään oman voimattomuutensa ja heikkoutensa. Se saa ihmisen rukoilemaan sekä sanallisesti että voimattomuutensa ja heikkoutensa kielellä. Sillä Kaikkivoipa Jumala lahjoitti ihmiselle rajattoman voimattomuuden ja äärettömän heikkouden, jotta ihminen alituisesti etsisi turvaa jumalallisesta tuomioistuimesta anomalla ja rukoilemalla. Seuraava jae,

قُلْ مَا يَعْـَبُـؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ

“Sano: Ei teidän Herranne välittäisi, ellette te rukoilisi; olettehan te kieltäneet aiemmin.” (25:77), tarkoittaa, että “mitä merkitystä sinulla olisi, ellet rukoilisi ja palvoisi?” Tämän mukaan vilpitiön rukoilu ja palvonta ovat syy ihmisen luomiseen, ja hänen arvonsa. Koska sairaudella on tämä tarkoitusperä, tästä näkökulmasta siitä ei pitäisi valittaa, vaan olla sen sijaan kiitollinen Jumalalle. Tervehtyminen ei saisi sulkea sairauden avaamaa rukouksen hanaa.

KOLMASTOISTA LÄÄKE

Oi onneton ihminen, joka valitat sairaudesta! Sillä joillekin ihmisille sairaus on vauras aarrekkammio, kallisarvoinen jumalallinen lahja. Jokainen sairas ihminen voi ajatella sairauttaan tällä tavoin.

Määrätty hetki on tuntematon. Vapauttaakseen ihmisen kiistattomalta epätoivolta ja ehdottomalta piittaamattomuudelta ja pitääkseen hänet toivon ja pelon välissä saaden hänet siten varjelemaan niin tätä kuin tuonpuoleistakin elämäänsä, viisaudessaan Kaikkivoipa Jumala on salannut määrätyn hetken, se voi tulla milloin tahansa. Jos se iskee ihmiseen piittaamattomuuden hetkellä, niin se voi aiheuttaa vakavia seurauksia iänkaikkiselle elämälle. Sairaus kuitenkin karkottaa piittaamattomuuden, sillä se saa ihmisen ajattelemaan tuonpuoleista, joka muistuttaa kuolemasta, ja hän voi valmistella itseään. Jotkut sairaudet ovat niin tuottoisia, että ansaitsevat ihmiselle 20 päivässä sellaisen arvon, ettei se muutoin olisi ollut mahdollista 20 vuodessa.

Esimerkiksi, ystävieni joukossa oli 2 nuorukaista, olkoon Jumala heille armollinen. Toinen oli Sabri kylästä nimeltä Ilema, ja toinen Vezirzâde Mustafa Islâmköy'stä. Ihmetyksellä pistin merkille, että vaikka nämä kaksi eivät osanneet kirjoittaa, silti he olivat etumaisten joukossa, mitä tuli vilpittömyyteen ja uskon palvelukseen. En tiennyt syytä tähän. Heidän kuolemansa jälkeen ymmärsin molempien kärsineen vakavasta sairaudesta. Sairautensa johdatuksen ansiosta heillä oli huomattava Jumalan pelko. He suorittivat erittäin arvokasta palvelua ja saavuttivat tuonpuoleiselle suotuisan aseman toisin kuin muut nuorukaiset, jotka piittaamattomasti luopuivat pakollisesta palvonnasta. Jos Jumala suo, kahden vuoden sairauden ahdinko mahdollisti heille miljoonien vuosien onnen iänkaikkisessa elämässä. Ymmärrän nyt, että toisinaan heidän terveytensä puolesta suorittamani rukoukset eivät olleet hyväksi heidän tälle elämälleen. Jos Jumala suo, niin rukoukseni vastaanotettiin heidän tuonpuoleisen hyvinvointinsa hyväksi.

Joten uskoni mukaan nämä kaksi saavuttivat sellaisen ansion, joka olisi ollut mahdollista pelkäämällä Jumalaa kymmenen vuoden ajan. Jos he olisivat joidenkin muiden nuorukaisten tavoin luottaneet nuoruuteensa ja hyvään terveyteensä ja heittäytyneet

piittaamattomuuteen ja vaaniviin paheisiin, kuolema olisi temmannut heidät keskellä likaisia syntejään, ja he olisivat tehneet haudoistaan skorpionien ja käärmeiden pesiä valojen aarrekammion sijaan.

Koska sairauksiin sisältyy tällaisia hyötyjä, niin niistä ei tulisi valittaa, vaan kestää ne maltilla luottaen Jumalaan, kiittäen Jumalaa ja luottaen Hänen armoonsa.

NELJÄSTOISTA LÄÄKE

Oi sairas ihminen, jonka silmiin on kehittynyt harmaakaihi! Jos tietäisit millainen valo ja henkinen silmä löytyy uskovan silmiä peittävän harmaakaihin alta, niin huudahtaisit: "Sata tuhatta kiitosta Armeliaalle Hyväntekijälleni! Kerron eräästä tapauksesta selittääkseni tätä balsamia. Se kuuluu seuraavasti:

Kerran Süleyman'in täti Barlan kaupungista, joka 8 vuoden ajan auttoi minua täydellä uskollisuudella ja auliudella, tuli sokeaksi. Koska hänellä oli niin hyvä käsitys minusta, sata kertaa parempi kuin ansaitsin, tämä vanhurskas nainen pysäytti minut moskeijan ovella ja pyysi minua rukoilemaan näkönsä palautumisen puolesta. Joten tein tämän siunatun naisen oikeamielisyydestä rukoukseni välittäjän ja anoin Kaikkivaltiaalta Jumalalta, rukoilin: "Oi Herra! Palauta hänen näkönsä hänen oikeamielisyytensä johdosta! Kaksi päivää myöhemmin saapui Burdurista silmälääkäri, joka poisti harmaakaihin. 40 päivää myöhemmin hän menetti uudelleen näkönsä. Olin todella järkyttynyt ja rukoilin palavasti hänen puolestaan. Jos Jumala

suo, rukoukseni otettiin vastaan hänen tuonpuoleisessa elämässään, muutoin rukoukseni olisivat olleet erheellinen kirous hänelle. Sillä hänen kuolemaansa oli 40 päivää jäljellä, 40 päivää myöhemmin hän kuoli – olkoon Jumala hänelle armollinen.

Siispä sen sijaan, että hän olisi suruisasti tuijotellut Barlan puutarhoja vanhan iän silmillään, hän hyötyi haudassaan päästessään katselemaan Paratiisin puutarhoja 40000 päivän ajaksi. Sillä hänellä oli luja usko ja hän oli täysin vanhurskas.

Kyllä, jos uskova menettää näkönsä ja astuu hautaan sokeana, asteestaan riippuen hänen on mahdollista nähdä valon maailmaan paljon laajemmin ulottuvuuksin kuin muut kuolleet haudoissaan. Aivan kuten me näemme tässä maailmassa monia asioita, joita sokeat uskovaiset eivät näe. Jos sokeat kuolevat uskovana, he näkevät suurempia ulottuvuuksia kuin muut kuolleet haudoissaan. Omasta asteestaan riippuen voivat he katsella Paratiisin puutarhoja kuin elokuvaa, kuin katsoisivat läpi mahtavimpien teleskooppien.

Siispä kiitoksen ja kärsivällisyyden kautta voit löytää nykyisen silmäsi verhon alta toisen silmän, joka on täyttynyt valolla, ja jonka avulla voit maan alla ollessasi nähdä ja tarkkailla

Paratiisia taivaiden yllä. Se, mikä kohottaa verhon silmästäsi, se silmälääkäri, joka sallii sinun nähdä tuolla silmälläsi, on Kaikkietävä Koraani.

VIIDESTOISTA LÄÄKE

Oi sairas ihminen, joka huokaillet ja vaikerrat! Älä katso sairauden ulkoista puolta ja huokaa, vaan pohdi sen tarkoitusta ja ole tyytyväinen. Jos sairauden tarkoitus ei olisi ollut hyvä, niin Armeliain Luoja ei olisi antanut sitä niin suuresti rakastamilleen palvelijoille. Sillä on hadith, joka tarkoittaa:

أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءً أَلْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَوْلِيَاءُ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ

“Vakavimpien vastoinkäymisten raskauttamia ovat profeetat, ja sitten pyhimykset ja heidän kaltaisensa.” Toisin sanoen, “Joita eniten koetellaan vastoinkäymisillä ja vaikeuksilla ovat miehistä parhaimpia, kaikkein verrattomimpia.” Huomattavimpana Profeetta Job (rauha olkoon hänen kanssaan) ja muut profeetat, sitten pyhimykset, sitten vanhurskaat, ovat suhtautuneet kärsimiinsä sairauksiin kuin vilpittömään palvontaan, lahjoiksi Kaikkein Armollisimmalta – he ovat olleet kiitollisuudessaan kärsivällisiä. He ovat nähneet ne Kaikkein Armeliaimman Luojan armon kirurgisina operaatioina.

Oi sinä, joka huudat ja vaikerrat! Jos haluat liittyä tähän hohtavaan karavaaniin, ole kiitollisuudessasi kärsivällinen. Sinua ei hyväksytä, jos valitat. Tulet putoamaan harhaanjohdettujen ihmisten kuiluihin, ja vaellat pimeää tietä.

Kyllä, on joitakin sairauksia, jotka kuolemaan päätyessään ovat tavallaan marttyyrikuolema; ne johtavat pyhimyksen kaltaiseen asteeseen. Esimerkiksi seuraavat kuolemaan johtaneet sairaudet ansaitsevat ihmisille marttyyriuden: lapsen syntymään liittyvät sairaudet¹, vatsan kivut, hukkuminen, palaminen ja rutto. On myös monia sairauksia, jotka ansaitsevat niihin kuolleille pyhimyksen kaltaisen asteen. Lisäksi koska sairaus vähentää rakkautta ja kiintymystä maailmaa kohtaan, se keventää eroamista maailmasta kuoleman kautta, joka maallisille on erittäin julmaa ja tuskallista. Se saa kuoleman tuntumaan joskus jopa tervetulleelta.

¹ Ajanjakso, jolloin marttyyriuden voi saavuttaa, on lapsivuode-ajan 40 ensimmäistä päivää.

KUUDESTOISTA LÄÄKE

Oi sairas ihminen, joka valitat ahdinkoasi! Sairaus kannustaa arvonantoon ja myötätuntoon, jotka ovat tärkeimmät ja parhaimmat piirteet ihmisen sosiaalisen elämän kannalta. Sillä se pelastaa ihmisen itseriittoisuudelta, joka muutoin ajaisi hänet epäsosiaalisuuteen ja tönkyteen. Seuraaavan jakeen mukaan:

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَيْطُغِي * أَنْ رَأَهُ اسْتَعْنَى

*“Toden totta, ihminen on julkea, * Sillä hän kuvittelee olevansa vahva.” (96:6 - 7)*

Hyvän terveyden ja hyvinvoinnin ansiosta pahuuden johtama sielu tuntee olevansa itseriittoinen, eikä useimmissa tapauksissa tunne arvostusta veljiään kohtaan, vaikka he ansaitsisivat sen. Eikä hän tunne myötätuntoa sairaita ja tuhon lamaannuttamia kohtaan, vaikka he ansaitsevat hyväntahtoisuutta ja sääliä. Aina kun hän sairastuu, ymmärtää hän oman voimattomuutensa ja tarpeensa, ja arvostaa veljiään, jotka ovat sen arvoisia. Hän tuntee kunnioitusta uskovia veljiään kohtaan, jotka vierailevat tai auttavat häntä. Hän tuntee

inhimillistä hyväntahtoisuutta, joka kumpuaa veljeyden tunteesta, ja myötätuntoa katastrofin sivaltamia kohtaan, tärkeintä luonteenpiirrettä Islamissa. Ja verraten heitä itseensä säälii hän heitä sanan todellisessa merkityksessä ja tuntee myötätuntoa. Hän tekee mitä voi auttaakseen, vähintäänkin rukoilee heidän puolestaan ja käy vierailulla kysymässä heidän vointiaan, joka on Sharian mukaan sunna, ja täten ansaitsee palkkion.

SEITSEMÄSTOISTA LÄÄKE

Oi sairas ihminen, joka valittaa ettei sairaudestaan johtuen voi suorittaa hyviä tekoja! Ole kiitollinen! Sairaus avaa sinulle oven vilpittömpiin hyviin tekoihin. Sen lisäksi, että sairaan ja hänestä Jumalan tähden huolta pitävien palkkio jatkuvasti kasvaa, sairaus on tärkein keino saavuttaa rukousten hyväksyminen.

Todellakin, merkittävä palkkio odottaa uskovia, jotka huolehtivat sairaista. Sairaiden voinnin kyseleminen ja heidän luonaan vieraileminen, kunhan se ei verota heitä, on sunnan mukaista ja sovittaa myös syntejä. Erään hadithin mukaan, "vastaanota sairaiden rukoukset, sillä ne ovat hyväksyttäviä."

Eritoten, jos sairaat ovat sukulaisia ja etenkin isä ja äiti, heistä huolehtiminen on tärkeää palvontaa, joka tuottaa huomattavan palkkion. Sairaan ihmisen sydämen ilahduttaminen ja lohdutus on eräänlainen merkittävä tapa jakaa almuja. Onnekas on ihminen, joka miellyttää isän ja äidin herkästi liikuttuvaa sydäntä sairauden hetkellä ja vastaanottaa heidän rukouksensa.

Jopa enkelit osoittavat suosiotaan huudahtaen: "Ma'shallah! Barekallah!" todistaessaan näiden hyvien jälkeläisten lojaaliuden osoituksia, jotka myötätunnosta reagoivat vanhempiinsa sairauden hetkellä moitteettomalla arvostuksella ja lapsen hyväntahtoisuudella osoittaen ihmiskunnan ylevyyden. Sillä vanhemmat ansaitsevat yhteiskunnassa suurimman kunnioituksen.

Kyllä, sairauden aikana koetaan mielihyvää, joka kumpuaa läheistemme ystävällisyydestä, säälistä ja myötätunnosta. Tämä mielihyvä on kaikkein mieluisinta ja ilahduttavinta ja lieventää sairauden kivut olemattomiin. Sairaam rukousten hyväksyttävyyden on tärkeä seikka. Kuluneiden kolmenkymmenen tai neljänkymmenen vuoden ajan olen itse rukoillut parannusta kärsimääni noidannuoleen. Kuitenkin ymmärsin, että sairaus oli annettu itse rukousten vuoksi. Rukousta ei voi poistaa rukouksella. Koska rukous ei voi poistaa itseään, ymmärsin, että rukousten tulokset saadaan Tuonpuoleisessa. ¹Sairaus on

¹ Kyllä, tietyt sairaudet ovat syynä rukousten olemassaoloon. Jos rukous on syynä sairauden olemattomuuteen, rukousten olemassaolo olisi syynä niiden omaan olemattomuuteen, ja tämä ei voisi olla mahdollista

eräänlaista palvontaa, sillä sairauden kautta ymmärtää oman kykenemättömyytensä ja etsii turvaa jumalallisesta tuomioistuimesta. Niinpä vaikka jo kolmekymmentä vuotta olen rukoillut parantumiseni puolesta, eikä rukouksiani ole nähtävästi hyväksytty, silti ei ole tullut mieleeni luopua rukouksista. Sillä sairaus on rukoilun aikaa. Parantuminen ei johdu rukouksista. Jos Kaikkietävä ja Armollinen suo parannuksen, Hän suo sen ylenpalttisesta armostaan.

Jos rukouksia ei hyväksytä haluamassamme muodossa, ei tulisi sanoa, ettei niitä ole hyväksytty. Viisain Luoja tietää paremmin kuin me, Hän antaa etujemme mukaisesti. Joskus Hän ohjaa tätä maailmaa koskevat rukouksemme Tuonpuoleisen hyväksi ja hyväksyy ne sillä tavoin. Joka tapauksessa sairauden takia vilpittömyyden saavuttanut rukous on hyvin lähellä hyväksytyksi tulemistä, sillä se kumpuaa heikkoudesta, kyvyttömyydestä, nöyryydestä ja tarpeesta. Sairaus tekee rukouksesta vilpittömän. Sekä uskovien sairaiden että sairaista huolehtivien uskovien tulisi hyödyntää tämä rukous.

KAHDEKSASTOISTA LÄÄKE

Oi sairas ihminen, joka lakkaa kiittämästä ja ryhtyy valittamaan! Moite nousee oikeutuksesta, eikä mitään oikeuksiasi ole kadonnut, joita sinun pitäisi valitella. Todellakin, on lukuisia oikeutettuja kiitoksia, jotka ovat velvollisuuksiasi, ja näitä et ole vielä suorittanut. Ilman Kaikkivaltiaan Jumalan antamaa lupaa sinä valitat ikään kuin vaatien oikeuksia asiattomalla tavalla. Et voi katsoa itseäsi terveydessä korkeammalla tasolla olevia ja valittaa. Velvoitteenasi on ennemmin katsoa sairaita, jotka ovat terveydeltään huonompikuntoisia kuin sinä, ja olla kiitollinen. Jos kätesi on murtunut, katso heitä, joiden käsi on leikattu pois. Jos sinulla on vain yksi silmä, katso sokeita, joilta puuttuu molemmat silmät, ja ole kiitollinen Jumalalle!

Varmasti kenellekään ei ole oikeutta katsoa itseään paremmin palkittuja ja valittaa. Mitä tulee koettelemuksiin, on jokaisen oikeus katsoa itseään huonompiosaisia, jotta ymmärtäisi olla kiitollinen. Tämä mysteeri on selitetty monessa kohtaa Risale-i Nur'ia vertauksen avulla, josta seuraavana tiivistelmä:

Henkilö vie rutiköyhän miehen minareetin huipulle. Joka askeleella henkilö antaa vaivaiselle miehelle eri lahjan, eri palkkion. Huipulla mies saa suurimman lahjan. Vaikka henkilö haluaa palkaksi kaikista erilaisista lahjoista kiitokset ja kiitollisuuden, tämä ärtynyt mies unohtaa joka askeleella aiemmin saamansa lahjat tai ei arvosta niitä. Kiitollisuuden sijaan mies katsoo ylemmäs ja alkaa valittamaan sanoen "Jos minareetti olisi ollut korkeampi, olisin voinut kiivetä vielä korkeammalle. Miksi se ei ole yhtä korkea kuin tuo vuori tuolla, tai tuo toinen minareetti?" Olisipa suurta epäkiitollisuutta, jos mies alkaisi tällä tavoin valittamaan, mikä vääräys!

Samalla tavoin ihminen syntyy tyhjästä – ei kiveksi, puuksi tai eläimeksi, vaan ihmiseksi ja muslimiksi. Suurimman osan ajasta hänellä on hyvä terveys ja hän saa paljon palkintoja. Kaikesta tästä huolimatta valittaminen ja kärsimättömyys sen vuoksi, ettei ole jonkin palkkion arvoinen, tai että on menettänyt ne väärin valintojen tai väärinkäytösten vuoksi, tai ettei ole voinut saavuttaa niitä, ja jumalallisen suuruuden arvosteleminen sanoen: "Mitä olen tehnyt ansaitakseni tämän tapahtuvan juuri minulle?" on paljon

tuhoisampi mielentila ja henkinen sairaus, kuin itse fyysinen sairaus. Aivan kuten jos taistelisit murtuneella kädellä, valittaminen pahentaa sairautta. Järkevä on ihminen, joka seuraavan jakeen mukaisesti nöyrtyy ja on kärsivällinen, jotta sairaus voi täyttää tehtävänsä ja sitten poistua:

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

“... jotka onnettomuuden heitä kohdatessa sanovat: Me kuulumme Jumalalle, ja Hänen luokseen me palaamme.” (2:156)

YHDEKSÄSTOISTA LÄÄKE

Kuten nimi Kaikkivaltias Jumala, "kauneimmat nimet" osoittavat, että kaikki Korkeimman ja Armollisimman Jumalan nimet ovat kauniita. Luoduista asioista itse elämä on Kaikkivoivan Jumalan hienoin, kaunein ja monipuolisin peili. Kauniin peili on kaunis. Peili, joka näyttää kauniin hyveitä, tulee itsekkin kauniksi. Aivan kuten mitä tahansa kaunis tekeekin peilille, on hyvää ja kaunista, mitä tahansa elämässä tapahtuukin, on todellisessa merkityksessään hyvää. Sillä se näyttää kauneimpien nimien kauniit kirjailut, jotka ovat hyviä ja kauniita.

Elämästä tulee puutteellinen peili, jos se kuuluu yksitoikkoisesti hyvässä terveydessä ja hyvinvoinnissa. Eräässä suhteessa se viittaisi olemattomuuteen, merkityksettömyyteen ja tyhjyyteen, ja aiheuttaisi tylsistymistä. Se vähentäisi elämän arvoa ja muuttaisi elämänilon ahdistukseksi. Sillä ajatellessaan kuluttavansa aikansa nopeasti ja ikävystyessään ihminen heittäytyy joko paheisiin tai huvituksiin. Hän muuttuu vihamieliseksi omaa arvokasta elämäänsä kohtaan, haluaa tappaa sen ja saada sen kulumaan nopeasti, ikään kuin

se olisi vankilatuomio. Mutta kun elämä pyörii muutosten, toiminnan ja eri vaiheiden seurauksena, elämä tekee oman arvonsa, tärkeytensä ja nautintonsa tietäväksi. Tällainen ihminen ei halua elämänsä kuluvan nopeasti, vaikka se olisi täynnä vastoinkäymisiä ja koettelemuksia. Hän ei valita väsyneesti sanoen: "Voih! Aurinko ei ole vielä laskenut" tai "On vielä yö."

Kyllä, kysy hienolta, rikkaalta ja toimeettomalta herralta, joka elää ylellisyydessä: "Mitä kuuluu?" Epäilemättä saat surkean vastauksen, kuten: "Aika ei kulu sitten millään. Pelataan kierros backgammonia. Tai keksitään jotain muuta hauskaa ajankuluksi." Tai sitten saat kuulla maallisesta kunnianhimosta kumpuavia valituksia, kuten: "Minulla ei ole sitä ja tätä. Jospa vain olisin tehnyt niin ja näin..."

Kysy sitten joltakulta onnettomuuden kohdanneelta, työläiseltä tai äärimmäisessä puutteessa elävältä köyhältä: "Mitä kuuluu?" Jos hän on järkevä, niin hän vastaa: "Kaikki kiitos Jumalalle, teen töitä. Ellei ilta olisi tullut niin nopeasti, niin olisin saanut tehtyä tämän työn loppuun! Aika ja elämä kuluvat nopeasti ohitse, kuin vilahtaen. Tottahan toki tilanteeni on rankka, mutta sekin menee ohi. Kaikki

menee ohi nopeasti.” Itse asiassa hän kertoo, kuinka arvokasta elämä on, ja kuinka katuvaan on sen kulumisesta. Tämä tarkoittaa sitä, että hän oivaltaa elämän arvon ja nautinnon vaikeuksien ja aherruksen kautta. Helppous ja hyvä terveys tekevät elämän katkeraksi ja saavat toivomaan sen kuluvan nopeasti.

Sairas veljeni! Tiedä, että olemattomuus on vastoinkäymisten, pahuuksien ja jopa syntien alkuperä ja nostatusaine, kuten jo muissa Risale-i Nurin osissa on vankasti ja yksityiskohdin todistettu. Olemattomuus on pahuutta. Yksitoikkoiset olotilat kuten helppous, hiljaisuus, rauhallisuus ja pysähtyminen ovat lähellä olemattomuutta ja merkityksettömyyttä ja saavat tuntemaan olemattomuuden pimeyden aiheuttaen ahdistusta. Kun taas liike ja muutos ovat olemassaoloa ja saavat tuntemaan olemassaolon. Ja olemassaolo on puhdasta hyvää – se on valoa.

Todellisuuden ollessa tämä sairautesi on lähetetty sinulle vieraaksi suorittamaan monia tehtäviä, kuten puhdistamaan arvokas elämäsi vahvistaen ja saaden sen edistymään, ja kannustamaan muita inhimillisiä kykyjäsi taipumaan sairastuneen osasi avuksi ja ilmaisemaan erinäisiä Kaikentietävän Luojan

nimiä. Jos Jumala suo, niin se suorittaa tehtävänsä nopeasti, poistuu ja sanoo hyvälle terveydelle: "Tule ja jää pysyvästi tilalleni, ja suorita tehtäväsi. Tämä talo on sinun. Jää tänne hyvässä terveydessä."

KAHDESKYMMENES LÄÄKE

Oi sairas ihminen, joka etsii lääkettä vaivoihinsa! Sairautta on kahdenlaista. Toinen on todellista ja toinen kuviteltua. Kaikentietävä ja Ylistetty Parantaja on varastoinut lääkkeen jokaiseen todelliseen sairauteen tähän valtavaan apteekkiinsa nimeltään maapallo. On sallittua hankkia lääkkeitä ja käyttää niitä hoitona, mutta tulisi tietää niiden vaikutuksen ja parannuksen olevan Kaikkivaltiaalta Jumalalta. Hän antaa sekä vaivan että järjestää parannuksen.

Taitavien, Jumalaa pelkäävien lääkäreiden suositusten seuraaminen on tehokas lääke. Sillä useimmat sairaudet kumpuavat väärinkäytöksistä, kohtuuttomuudesta, tuhlaavaisuudesta, virheistä, hävityksestä ja hoidon puutteesta. Uskovainen lääkäri antaa epäilemättä neuvoja ja ohjeita, jotka ovat laillisten rajojen sisäpuolella. Hän kieltää väärinkäytökset ja kohtuuttomuudet ja antaa lohdutusta. Sairas ihminen luottaa lääkärin neuvoihin ja lohdutukseen, ja sairaus lievenee – ahdistuksen sijaan seurauksena tästä on helpotus.

Mutta mitä tulee kuviteltuun sairauteen, tehokkain lääke on olla antamatta sille painoarvoa. Mitä enemmän sille antaa merkitystä, sitä enemmän se kasvaa ja yltyy. Jos se jätetään huomiotta, se hupenee ja häviää. Mitä enemmän ampiaisia huitoo, sitä enemmän ne parveilevat pään ympärillä, mutta hajaantuvat, jos niihin ei kiinnitä huomiota. Vastaavasti, mitä enemmän kiinnittää huomiota ja antaa merkitystä pimeydessä silmien edessä heiluvalla nyörille, sitä enemmän se kasvaa ja saa pakenemaan mielipuolen lailla. Jos sille ei anna merkitystä, huomaa sen olevan tavallinen nyöri eikä käärme, ja nauraa omalle pelolleen ja levottomuudelleen.

Jos luulotauti on kroonista, se muuttuu todelliseksi. Se on heikkohermoisten ja helposti kuvitelmiin heittäytyvien vakava sairaus. Sellaiset ihmiset tekevät myyränkasoista vuoria ja heidän moraalinsa tuhoutuu. Jos he sitten kohtaavat töykeitä puoskareita tai vilpillisiä lääkäreitä, se lietsoo lisää heidän luulotautiaan. Jos he ovat varakkaita, he menettävät omaisuutensa, järkensä tai terveytensä.

KAHDESKYMMENENESENSIMMÄINEN LÄÄKE

Sairas veljeni! Sairauttasi seuraa fyysinen kipu. Kuitenkin olet merkittävän henkisen nautinnon ympäröimä, joka poistaa kivun vaikutuksen. Sillä jos isäsi, äitisi ja sukulaisesi ovat kanssasi, heidän miellyttävin myötätuntonsa lapsuutesi ajalta – jonka olet jo unohtanut – herää jälleen, ja saat taas osaksesi lapsuutesi ystävälliset katseet. Lisäksi aiemmin salaisina ja piilotettuina pysyneet ystävyysuhteet ympäröivät sinut – nämäkin katsovat sinuun rakkaudella, sairauden houkuttelemina. Näiden myötä fyysinen kipusi vähenee merkityksettömäksi. Sinusta on myös tullut mestareiden mestari, koska ne joita ennen ylväästi palvelit, palvelevat nyt sinua hyväntahtoisesti sairauden käskeminä. Sitä paitsi olet vetänyt puoleesi ihmisten yhteenkuuluvuudentunteen ja inhimillisen hyväntahtoisuuden, ja siten löytänyt lukuisia avuliaita ystäviä ja lempeitä tovereita. Ja vielä kerran – olet saanut sairaudeltasi määräyksen levätä useilta raskailta velvollisuuksiltasi, ja levähdät. Varmastikin näiden aineettomien nautintojen myötä vähäisen kipusi tulisi ohjata sinut kiitokseen eikä valitukseen.

KAHDESKYMMENESTOINEN LÄÄKE

Sairas veljeni, joka kärsit vaikeasta sairaudesta kuten halvaus! Ensimmäiseksi annan sinulle hyvän uutisen, sillä uskoville halvaus tarkoittaa siunausta. Kauan aikaa sitten kuulin tämän pyhiltä miehiltä, enkä tiennyt syytä. Nyt seuraava syy tulee mieleeni:

Jotta saavuttaisit liiton Kaikkivaltiaan Jumalan kanssa, pelastaudu tämän maailman henkisiltä vaaroilta. Voittaakseen ikuisen onnen Jumalan ihmiset ovat valinneet seurattavakseen seuraavat kaksi periaatetta:

Ensimmäinen on kuoleman mietiskely. Ajatellessaan, että sekä maailma on väliaikainen, että he itse ovat tilapäisiä velvollisuuksilla lastattuja vierailijoita, työskentelevät he näin ikuisen elämänsä eteen.

Toinen: Paastoamalla, uskonnollisilla harjoitteilla ja asketismilla yrittävät he tuhota paholaisen ohjaaman sielun ja siten pelastautua sen vaaroilta ja sokeilta tunteilta.

Ja sinä, veljeni, joka olet menettänyt puolet kehosi terveydestä! Ilman omaa valintaasi on sinulle annettu nämä kaksi periaatetta, jotka ovat lyhyitä ja helppoja ja tuottavat onnen. Näin

olotilasi alati varoittaa sinua maailman ohikiitävästä luonteesta ja siitä, että ihminen on katoavainen. Maailma ei voi sinua enää hukuttaa, eikä piittaamattomuus sulkea silmiäsi. Paholaisen ohjaama sielu ei varmasti voi alhaisilla haluilla ja eläimellisillä himoilla harhauttaa jotakuta, joka on puolittaisen ihmisen tilassa – hän on nopeasti pelastunut sielun koettelemuksilta.

Jumalaan uskomisen mysteerin kautta, Hänelle alistumalla ja luottamalla Häneen uskova voi lyhyessä ajassa hyötyä vakavasta sairaudesta kuten halvaus, joka muistuttaa pyhimysten vaikavia koettelemuksia. Täten vakava sairaus kuten halvaus tulee erittäin edulliseksi.

KAHDESKYMMENESKOLMAS LÄÄKE

Onneton sairas ihminen, joka on yksin ja muukalainen! Vaikka yksinäisyytesi ja pakolaisuutesi yhdessä sairautesi kanssa nostattaisivat sympatiaa sinua kohtaan kovimmassakin sydämessä ja vetäisi puoleensa ystävällisyyttä ja myötätuntoa, voisiko se korvata Armeliaan Luojasi? Sillä Hän esittelee meille Itsensä joka Koraanin suuran alussa nimillä Armelias Armahtaja ja saa yhdellä armon välähdyksellä kaikki äidit hoivaamaan pienokaisiaan ihmeellisellä hellyydellä, ja yhtenä osoituksena armostaan täyttää joka kevät maan antimilla. Iänikuinen elämä Paratiisissa kaikkine ihmeineen on vain yksi osoitus Hänen armostaan. Uskomalla, tunnustamalla Hänet ja rukoilemalla kykenemättömyyden kielellä, joka kumpuaa sairaudestasi ja yksinäisyyden ahdingostasi maanpaossa, tämä kiinnittää varmasti Hänen armonkatseensa sinuun, joka korvaa kaiken. Koska Hän on olemassa ja Hän katsoo sinuun, niin kaikki on olemassa sinulle. Todella yksin ja maanpakolaisia ovat ne, jotka eivät ole yhteydessä Häneen uskon ja rukouksen kautta, tai eivät pidä sitä suhdetta tärkeänä.

KAHDESKYMMENESNELJÄS LÄÄKE

Oi sinä, joka huolehdit viattomista sairaista lapsista tai vanhuksista, jotka muistuttavat viattomia lapsia! Sinulla on edessäsi tärkeä vaihtokauppa koskien tuonpuoleista. Joten voita se innollasi ja ponnisteluillasi. Pyhimitykset ovat vahvistaneet, että viattomien lasten sairaudet ovat kuin harjoitusta ja ruiskeita heidän herkille kehoilleen, ja jumalallista valmennusta, jotta he tulevaisuudessa kestäisivät maailman mullistukset. Lapsen maalliseen elämään liittyvien monien viisaiden esimerkkien lisäksi – toisin kuin aikuisilla, joiden sairaudet sovittavat syntejä saaden tarkastelemaan henkistä elämää, ja ovat elämän puhdistuskeino – lapselle sairaudet ovat puolestaan ruiskeita takaamaan hänen henkinen kehityksensä tulevaisuudessa tai tuonpuoleisessa. Sellaisista sairauksista kertyvät palkkiot kirjataan ylös vanhempien hyvien tekojen kirjaan, etenkin äidin, joka myötätunnon mysteerin kautta asettaa lapsensa terveyden omansa edelle.

Mitä tulee vanhemmista huolehtimiseen, luotettavissa haditheissa ja monissa historiallisissa

tapauksissa on osoitettu, että huomattavan palkkion lisäksi vanhempien rukousten vastaanottaminen – eritoten omien vanhempien – heidän sydämensä iloisiksi tekeminen ja heitä uskollisesti palveleminen johtavat onneen niin tässä maailmassa kuin tulevassakin. Monet tapaukset osoittavat, että onnekas on se lapsi, joka tottelee kirjaimellisesti vanhempiaan, sillä hänen omat lapsensa tulevat samoin häntä kohtelemaan, mutta jos viheliäinen lapsi vahingoittaa vanhempiaan, häntä rangaistaan monin vastoinkäymisin sekä tässä maailmassa että tuonpuoleisessa. Kyllä, Islam vaatii, että huolehditaan sairaista tai viattomista vanhuksista, mutta ei vain sukulaisista, vaan myös iäkkäistä uskovaisista, jos sellaisia kohtaa. Tämä tapahtuu todellisen uskonveljeyden mysteerin kautta, että auttaa parhaimpansa mukaan kunnioitettavia sairaita vanhuksia, jos he apua tarvitsevat.

KAHDESKYMMENESVIIDES LÄÄKE

Sairaat veljeni! Jos haluat hyödyllisimmän ja todella nautinnollisen pyhän hoitokeinon, vahvista ja kehitä uskoasi! Käytä hyödyksesi uskoa, tuota pyhää parannuskeinoa, ja uskosta kumpuavaa lääkettä, joka syntyy katumuksen, anteeksiannon anomisen, viiden päivittäisen rukouksen ja palvonnan kautta.

Omistat ikään kuin tämän maailman kokoisen, sairaan aineettoman olemuksen johtuen rakkaudesta ja kiintymyksestä tähän maailmaan – kuten piittaamattomat ihmisetkin. Olemme monissa Risale-i Nurin osissa todistaneet, että usko parantaa välittömästi tuon aineettoman olemuksesi, jonka eroamiset ja kuoleman aiheuttamat iskut ovat ruhjoneet ja hakanneet – usko varjelee sitä haavoilta ja todella parantaa sen. Mutta keskustelen tässä vain lyhyesti, etten uuvuttaisi sinua.

Uskon lääke näyttää vaikutuksensa, kun suoritat uskonnolliset velvollisuutesi mahdollisimman pitkälle. Piittaamattomuus, paheet, sielun halut ja luvattomat huvitukset vähentävät sen tehoa. Sairaus karkoittaa piittaamattomuuden, katkaisee halut ja on

esteenä luvattomille nautinnoille, joten käytä sitä hyväksesi. Hyödynnä pyhiä lääkkeitä ja uskon valoja katumalla, anomalla anteeksiantoa, rukoilemalla ja palvomalla.

Palauttakoon Kaikkivaltias Jumala terveytesi, ja antakoon sairauksiesi sovittaa syntejäsi. *Aamen! Aamen! Aamen!*

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
سُبْحَانَكَ لَاعْلَمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، طِبِّ الْقُلُوبِ وَدَوَائِهَا
وَعَافِيَةِ الْأَبْدَانِ وَشِفَائِهَا وَنُورِ الْأَبْصَارِ وَضِيَائِهَا وَعَلَى
إِلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

"... He seisovat purojen partaalla ja sanovat: Kunnia Jumalalle, joka johdatti meidät tänne; ellei Hän olisi meitä johdattanut, emme olisi kulkeneet oikeaan. Herramme lähettiläät ovat tuoneet meille totuuden." (7:43)

"He vastasivat: Ylistys Sinulle! Emmehän me tiedä muuta kuin mitä Sinä olet meille opettanut. Sinä olet Tietävä, Viisas." (2:32)

Seitsemästoista Kirje

Liite Kahdenteenkymmenenteenviidenteen
Välähdykseen

Surunvalittelukirje lapsen kuoleman johdosta

بِسْمِهِ * وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Rakas veljeni tuonpuoleisessa, Hafız Halid
Efendi!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ * الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا
إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

"...mutta julista ilosanomaa kärsivällisille, jotka onnettomuuden heitä kohdatessa sanovat: Me kuulumme Jumalalle, ja Hänen luokseen me palaamme." (2:155 – 156)

Veljeni, lapsesi kuolema teki minut surulliseksi, mutta, الْحُكْمُ لِلَّهِ “kaikki valta kuuluu vain Jumalalle” (40:12), alistuminen jumalalliseen käskyyn ja taipuminen jumalalliseen päätökseen ovat Islamin merkkejä. Antakoon Kaikkivaltias Jumala teille kaikille kärsivällisyyttä ja tehkoon Hän vainajasta teille avustajan ja välittäjän tuonpuoleisessa. Tulen selittämään viisi kohtaa, jotka ovat todella hyviä uutisia ja tarjoavat todellista lohdutusta teille sekä hurskaille uskoville kuten te:

ENSIMMÄINEN KOHTA

Kaiken Tietävän Koraanin وَلَدَانٌ مُّخَلَّدُونَ

“*Ikuiset nuorukaiset*” (56:17) fraasin merkitys on tämä: tällä fraasilla jae osoittaa ja antaa hyvät uutiset, että uskovaisten lapset, jotka kuolevat ennen kuin saavuttavat sukukypsyyden, jäävät ikuisesti iankaikkisiksi rakastettaviksi lapsiksi, Paratiisin arvoisessa muodossa. He tulevat olemaan ainainen onnenlähde Paratiisiin menevien isiensä ja äitiensä syleilyssä, ja takaavat että heidän vanhempansa saavat nautinnoista suloisimman – lastensa rakastamisen ja hellimisen. Ja että Paratiisista löytyvät kaikki mieluisimmat asiat. Ja ne jotka sanovat, että koska Paratiisissa ei ole lisääntymistä eikä täten voi olla lasten rakastamista ja hellimistäkään, eivät ole oikeassa. Ja ansaitessaan miljooniksi vuosiksi ikuisten lastensa puhtaan ja kivuttoman rakkauden ja hellimisen, sen sijaan että rakastaisivat heitä noin kymmenen ohikiitävän vuoden ajan tämän maailman murheiden ohella, on uskovaisille suuren onnen lähde.

TOINEN KOHTA

Eräs mies oli vankilassa, ja yksi hänen rakastettavista lapsistaan lähetettiin hänen luokseen. Onneton vanki kärsi sekä omista murheistaan että lapsensa kärsimysten puolesta, koska hän ei voinut tehdä lasta onnelliseksi.

Armeliass tuomari lähetti viestintuojan hänen luokseen, joka sanoi: "Totisesti lapsi on sinun, mutta hän on minun alamaiseni ja yksi kansastani. Vien hänet ylvääseen palatsiin, ja pidän hänestä huolta siellä." Mies itki tuskasta. Hän sanoi: "En anna sinulle lastani, sillä hän on ainoa lohtuni!" Hänen ystävänsä sanoivat hänelle: "Surusi on merkityksetöntä. Jos lastasi surkuttelet, niin hän on menossa avaraan onnelliseen palatsiin tämän likaisen ja ahdistavan vankityrmän sijasta. Jos taas itseäsi surkuttelet ja etsit vain omaa etuasi, tulet kärsimään paljon ahdistusta ja tuskaa lapsen vaikeuksien takia, jos hän tänne jää, sen ainoan kyseenalaisen ja hetkellisesti saamasi edun lisäksi. Jos lapsi menee sinne, siitä on sinulle moninkertainen hyöty, sillä hän tulee vetämään puoleensa kuninkaan armon ja toimimaan

välittäjänä sinulle. Kuningas tulee haluamaan sinun näkevän lapsesi, eikä varmasti lähetä häntä vankilaan, joten hän vapauttaa sinut, kutsuu palatsiin ja antaa sinun tavata lapsesi siellä. Mutta sillä ehdolla, että luotat kuninkaaseen ja tottelet häntä!”

Rakas veljeni. Kuten tässä vertauksessa, sinun täytyy ajatella seuraavasti, samoin kuin muidenkin uskovaisten tulisi ajatella jos heidän lapsensa kuolee: lapsi oli viaton ja hänen Luojansa Armeliain ja Anteliain. Hän on ottanut lapsen täydelliseen suosioonsa ja armoonsa vajaanlaisesta kasvatuksestani ja armeliaisuudestani. Hän on vapauttanut lapsen tämän maailman julmalta ja tuhoisalta vankilalta, ja lähettänyt hänet Paratiisin puutarhoihin. Kuinka onnekasta lapselle! Jos hän olisi jäänyt tähän maailmaan, niin kuka tietää, kuinka hän olisi aikuistunut. Niinpä en sääli häntä, sillä tiedän hänen olevan onnekas. Jäljelle jäävät omat palkkioni, enkä niiden ansiosta sääli itseäni, enkä ole surullinen ja pahoillani. Sillä jos hän olisi jäänyt maailmaan, hänellä olisi ollut kymmenen vuotta lapsen hetkellistä rakkautta sekoitettuna kärsimyksiin. Ehkä jos hän olisi ollut vanhurskas ja kykenevä maallisissa asioissa, ehkä silloin hän olisi voinut auttaa minua. Mutta kuolemalla hänestä on tullut ikään kuin välittäjä, joka voittaa minulle

kymmenen miljoonaa vuotta lapsen rakkautta iankaikkisessa Paratiisissa ja iankaikkisen onnen. Totta tosiaan, kyseenalaisen välittömän palkkion menettävä ihminen, joka saavuttaa tuhat varmaa lykättyä palkkiota, ei itke ja vaikerra, eikä huuda epätoivosta.

KOLMAS KOHTA

Kuollut lapsi oli Kaikkein Armollisimman Luojan luontokappale, omaisuutta ja palvelija – ja jokaisella jäsenellään Hänen luomuksensa. Lapsi kuului Hänelle ja oli vanhempiansa ystävä, joka oli väliaikaisesti asetettu heidän valvontaansa. Luoja teki vanhemmista lapsen palvelijoita. Palkkioksi palveluksistaan Hän antoi heille välittömäksi palkaksi nautinnollisen myötätunnon. Jos Armelias Luoja, joka omistaa lapsesta 999 osuutta tuhannesta, armon ja viisauden edellyttämänä, ottaa lapsen sinulta ja lopettaa tehtäväsi, niin tuskasta ja epätoivosta huutaminen sellaisella tavalla josta voi päätellä valituksen, yhden ainoan näennäisen osuuden johdosta verrattuna todellisen omistajan tuhanteen osuuteen, ei sovi uskovaiselle vaan pikemminkin välinpitämättömille ja harhaanjohdetuille.

NELJÄS KOHTA

Jos maailma olisi ollut ikuinen, ihminen pysyisi siellä ikuisesti ja ero olisi ollut päättymätön, tuskallisella murheella ja epätoivoisella surulla olisi ollut jotain merkitystä. Mutta koska tämä maailma on vierastalo, minne tahansa kuollut lapsi onkin mennyt, sinne menemme myös sinä ja me. Sitä paitsi hän ei ole ainoa joka kuolee, vaan se on yleinen tie. Ja koska ero ei ole ikuinen, tulet tapaamaan hänet tulevaisuudessa, sekä keskimmaisessa valtakunnassa että tuonpuoleisessa. Pitäisi sanoa: "Kaikki valta kuuluu vain Jumallalle. Hän antoi hänet ja Hän otti hänet" sekä: "Kaikki kiitos Jumalalle, joka tilanteessa." Pitäisi olla käsivällisesti kiitollinen.

VIIDES KOHTA

Armeliaisuus – yksi hienoimmista, kauneimmista, miellyttävimmistä ja suloisimmista jumalallisen armon osoituksista – on hohtava eliksiiri. Se on paljon suurempaa kuin intohimoinen rakkaus. Se on nopea keino liittoutua Kaikkivaltiaan Jumalan kanssa. Vertauskuvallinen rakkaus ja maallinen rakkaus muuntuvat vain suurien vaikeuksien kautta

todelliseksi rakkaudeksi ja löytävät Kaikkivaltiaan Jumalan, mutta armeliaisuus kytkee sydämen Häneen puhtaammin, suoremmin ja ongelmitta. Sekä isä että äiti rakastavat lastaan enemmän kuin mitään tässä maailmassa. Jos he ovat onnekkaita ja todellisia uskovaisia kun lapsi otetaan heiltä pois saa se heidän kasvonsa kääntymään pois tästä maailmasta, ja he löytävät Todellisen Palkkioiden Antajan. He sanovat: "Tämä maailma on väliaikainen, eikä sydämen kiintymyksen arvoinen." He kiinnittyvät sinne, minne lapsi on mennyt, ja tämä ansaitsee heille korkean henkisen arvon.

Välipitämättömät ja harhaanjohdetut ihmiset masentuvat näiden viiden kohdan ilosta ja hyvistä uutisista. Seuraavasta ymmärrät, kuinka hirvittävä heidän tilanteensa on: he näkevät lapsensa kuoleman kourissa, ja koska he kuvittelevat maailman olevan ikuinen, piittaamattomuutensa ja harhautumisensa johdosta otaksuvat kuoleman olemattomuudeksi ja ikuiseksi eroksi. He ajattelevat lastaan mullan alla haudassaan pehmeän petinsä sijasta, ja piittaamattomuutensa tai harhautumisensa johdosta heidän mieleensä ei juolahda armelias Paratiisi eikä Armeliaista Armeliainman yltäkylläinen taivas. Vertaamalla ymmärrät heidän kärsimänsä epätoivoisen murheen ja

surun. Kun taas usko ja Islam sanovat uskovaiselle: Armeliain Luoja ottaa tämän kuoleman kourissa olevan lapsenne tästä alhaisesta maailmasta Paratiisiin. Hän tekee lapsesta teille sekä välittäjän että ikuisen lapsen. Älä murehdi, ero on vain väliaikainen! Sano:

الْحُكْمُ لِلَّهِ * أَنَا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

“Kaikki valta kuuluu vain Jumalalle”(40:12)
”Me kuulumme Jumalalle, ja Hänen luokseen me palaamme”(2:156), ja kestä kärsivällisesti.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Ikuinen, Hän on Ikuinen!

Said Nursi

Toinen Välähdys

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

“Jumalan, armeliaan Armahtajan nimeen! ”

“Job huusi Herraansa: ”Onnettomuus on kohdannut minua, mutta Sinä olet armeliain armahtaja.” (21:83)

Tämä Jobin (rauha hänelle) rukous – kärsivällisyyden mestarin – on sekä hyvin testattu että tehokas. Jakeen mukaan meidän tulisi sanoa rukouksessamme:

رَبِّي أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

”Onnettomuus on kohdannut minua, mutta Sinä olet armeliain armahtaja.”

Jobin (rauha hänelle) hyvin tunnetun tarinan ydin kuuluu seuraavasti: Vaikka hän pitkään kärsi lukemattomista haavaumista ja paiseista, muisti hän suuren palkkion, jonka tulisi saamaan sairaudestaan, ja kesti sen äärimmäisellä kärsiväisyydellä. Mutta myöhemmin, kun hänen haavoissaan syntyneet madot tunkeutuivat hänen sydämeensä ja kieleensä – Jumalan muistamisen ja tuntemisen alustoille – pelästyi hän, että hänen velvollisuutensa, rukoileminen, kärsisi, ja niinpä hän sanoi rukouksessaan – ei omaksi mukavuudekseen vaan Jumalan palvonnan takia:

”Oi Herra! Onnettomuus on kohdannut minua, Sinun muistelemisesi kielelläni ja Sinun palvomisesi sydämelläni kärsii.” Kaikkivoipa Jumala täten hyväksyi hänen puhtaan vilpittömän, pyyteettömän ja hurskaan rukouksensa kaikkein ihmeellisimmällä tavalla. Hän myönsi Jobille täydellisen hyvän terveyden ja osoitti hänelle kaikenlaista myötätuntoa. Tässä Välähdyksessä on viisi kohtaa:

ENSIMMÄINEN KOHTA

Kuten Jobin (rauha hänelle) ulkoiset haavat ja taudit, on meillä sisäisiä sielun ja sydämen sairauksia. Jos meidän sisäinen olemuksemme käännettäisiin ulospäin ja ulkoinen olemus sisäänpäin, näyttäisimme haavoittuneemmilta ja sairaammilta kuin Job. Sillä jokainen tekemämme synti ja jokainen mieleemme tullut epäily aiheuttaa haavoja sydämeemme ja sieluamme.

Jobin (rauha hänelle) haavat olivat sitä luokkaa, että ne uhkasivat hänen hetkellistä maallista elämäänsä, mutta meidän sisäiset haavamme uhkaavat äärettömän pitkää ikuista elämäämme. Tarvitsemme Jobin rukousta tuhansia kertoja enemmän kuin hän itse. Aivan kuten hänen haavoistaan kummunneet madot tunkeutuivat hänen sydämeensä ja kieleensä, myös syntien aiheuttamat haavat ja niistä haavoista kumpuavat kiusaukset ja epäilykset tulevat – Jumala meitä suojelkoon! – tunkeutumaan sisäiseen sydämeemme, uskon asuinsijaan, ja siten vahingoittamaan uskoa. Tunkeutuessaan kielen hengelliseen nautintoon, uskon tulkitsijaan, aiheuttavat ne kielen inhoten

karttamaan Jumalan muistelua vaientaen sen hiljaiseksi.

Tunkeutuessaan sydämeen synti mustuttaa ja tummentaa sen, kunnes uskon valo sammuu. Kussakin synnissä on epäuskoon johtava polku. Ellei syntiä nopeasti tuhota pyytämällä Jumalalta anteeksiantoa, kasvaa se madosta sydäntä järsiväksi käärmeeksi.

Esimerkiksi salaa häpeällisen synnin tekevä mies pelkää häpeää, joka seuraa, jos muut saavat sen tietoonsa. Niinpä hänen on vaikea kestää sitä seikkaa, että enkelit ja henkiolennot ovat todellisia, joten hän ja pyrkii kieltämään nämä pienestäkin epäilyksestä huolimatta.

Vastaavasti hän, joka tekee suuren Helvetin piinan ansaitsevan synnin, haluaa koko sydäimestään, ettei Helvettiä olisi, ja aina kun hän kuulee uhkauksen Helvetin tulesta, rohkenee hän sen kieltämään pienestäkin viitteestä tai epäilyksestään huolimatta, ellei hän ota suojakseen katumuksen ja anteeksiannon pyytämisen kilpeä.

Vastaavasti hän, joka ei suorita pakollisia rukouksiaan ja täytä palvonnan velvollisuuksiaan, tulee olemaan ahdinkojen

rasittama aivan kuten jos laiminlöisi jonkin vähäisen hallitsijan asettaman velvollisuuden. Siten hänen laiskuutensa velvollisuuksiensa täyttämässä, Luomattoman ja Ikuisen Yksinvaltiaan toistuvista kehoituksista huolimatta, ahdistaa häntä suuresti, ja johtuen siitä ahdistuksesta hän haluaa ja sanoo itselleen: "Voi, kunpa ei olisi palvomisen velvollisuutta!" Tästä halusta syntyy puolestaan halu kieltää Jumala ja kantaa vihamielisyyttä Häntä kohtaan. Jos joitakin epäilyksiä Jumalallisen Olemuksen olemassa-olosta tulee hänen sydämeensä, on hän taipuvainen hyväksymään sen kuin vakuuttavan todisteen. Leveä portti tuhoon avautuu hänen eteensä. Poloinen ei tiedä, että vaikka on kieltäytymällä säästynyt vähäiseltä palvonnan rasitukselta, on hän samalla tehnyt itsestään miljoonien paljon pelottavampien vastoinkäymisten kohteen. Paetessaan sääsken puremaa toivottaa hän tervetulleeksi käärmeen pureman.

On monia muita esimerkkejä, jotka voi ymmärtää näiden kolmen avulla, jolloin seuraavan jakeen viisaus:

بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ

"Heidän sydämensä päällä on heidän pahojen tekojensa kuona" (83:14) tulee ymmärrettäväksi.

TOINEN KOHTA

Kuten Kahdessakymmenessäkuudennessa Sanassa selitettiin kohtalosta, ei ihmisellä ole oikeutta valittaa vastoinkäymisistä ja sairauksista seuraavien kolmen syyn takia:

Ensimmäinen Syy: Korkein Jumala on tehnyt kehosta vaatteen, jolla Hän on vaatettanut ihmisen osoituksena Hänen taidokkuudestaan. Hän on tehnyt ihmisestä mallin, jonka päällä olevaa kehon vaatetta Hän leikkaa, viimeistelee, muuntaa ja vaihtaa esitellen siten eri nimiensä ilmentymiä. Aivan kuten nimi Parantaja edellyttää, että sairaus on olemassa, samoin myös nimi Ruokkija vaatii, että nälkä on olemassa. Ja niin edelleen.

Valtakunnan Omistaja tekee valtakunnalleen, kuten haluaa.

Toinen Syy: Vastoinkäymisten ja sairauksien kautta elämä jalostuu, hioutuu, vahvistuu ja edistyy – jotta se tuottaa tulosta, saavuttaa

täydellisyyden ja täyttää oman tarkoituksensa. Yksitoikkoisuuden helpolla ja mukavalla sohvalla vietetty elämä ei muistuta niinkään olemisen puhdasta hyvää, sillä puhdas pahuus on olemattomuutta – vaan se pyrkii itseasiassa siihen suuntaan.

Kolmas Syy: Tämä maallinen valtakunta on koekenttä, Jumalan palveluksen asumus. Se ei ole nautinnon, palkkion ja erityiskorvauksien paikka. Ottaen huomioon, että se on Jumalan palveluksen asumus ja palveluksen paikka, sairaudet ja onnettomuudet – kunhan ne eivät vaikuta uskoon ja ne kestetään kärsivällisesti – vastaavat täysin Jumalan palvelua ja palvontaa, ja jopa vahvistavat sitä. Koska ne muuntavat jokaisen tunnin palveluksen vastaamaan päivää, tulisi valittamisen sijaan olla kiitollinen.

Palvontaa on itseasiassa kahdenlaista, positiivista ja negatiivista. On ilmeistä, mitä positiivisella tarkoitetaan. Negatiivinen palvonta on sitä kun onnettomuudesta tai sairaudesta kärsivä havaitsee oman heikkoutensa ja avuttomuutensa, ja kääntyen Armollisen Herran puoleen etsii Hänestä turvaa, mietiskelee Häntä, anoo Häneltä, ja näin suorittaa puhdasta palvontaa, johon tekopyhyys ei pysty tunkeutumaan. Jos hän

kestää kärsivällisesti, ajattelee vastoinkäymisten koettelemille lankeavaa palkkiota ja on kiitollinen, silloin jokainen kulunut tunti lasketaan kuin olisi viettänyt palvoen koko päivän. Hänen hetkellinen elämänsä muuttuu hyvin pitkäksi. On jopa tapauksia, joissa yksittäinen minuutti lasketaan vastaamaan koko päivän palvontaa.

Olin kerran erittäin ahdistunut, sillä erääseen tuonpuoleisen veljistäni – Muhacir Hafız Ahmediin – iski vakava tauti. Mutta sitten sain varoituksen sydämeeni: ”Onnittele häntä!” Hänen jokainen kuluttamansa minuutti lasketaan päivän palvonnan arvoiseksi. Hän kesti sairautensa joka tilanteessa kärsivällisesti ja kiitollisena.

KOLMAS KOHTA

Kuten olemme osoittaneet yhdessä tai kahdessa Sanassa, milloin hyvänsä muistellessaan mennyttä elämäänsä sanoo hän sydämessään tai kielellään joko: ”Ah!” tai ”Oh!”. Hän siis joko kokee katumusta tai sanoo: ”Kiitos ja kunnia Jumalalle!” Katumus saa inspiraationsa menneiden nautintojen lakkaamisesta syntyvistä kivuista ja

nautinnoista erottautumisesta. Sillä nautinnon lakkaaminen on tuskallista jo itsessään. Joskus hetkellinen nautinto aiheuttaa ikuisen tuskan. Sen ajatteleminen on kuin viiltäisi haavan, ja saa katumuksen pulppuamaan esiin.

Menneisyydessä koetuista hetkellisistä kärsimyksistä taas kumpuaa pysyvä hengellinen nautinto, joka innostaa ihmisen huudahtamaan: "Kiitos ja kunnia Jumalalle!" Jos ihminen tämän luontaisen taipumuksen lisäksi pitää mielessään vastoinkäymisistä lankeavan palkkion ja Tuonpuoleisessa odottavan erityiskorvauksen ja jos hän tajuaa, että vastoinkäymisten ansiosta hänen hetkellinen elämänsä lasketaan pitkäksi elämäksi, niin sen sijaan, että olisi vain kärsivällinen tulisi hänen olla myös kiitollinen. Hänen tulisi sanoa: "Ylistys Jumalalle kaikesta paitsi epäuskosta ja harhautumisesta."

Yleensä sanotaan, että epäonni on pitkäkestoista. Todellakin se on, mutta ei sen vuoksi, että olisi hankalaa ja ahdistavaa, kuten ihmiset tavallisesti kuvittelevat, vaan koska se tuottaa erittäin tärkeitä tuloksia kuten pitkän elämän.

NELJÄS KOHTA

Kuten Kahdennenkymmenennensimmäisen Sanan Ensimmäisessä Sijassa on selitetty, Kaikkivaltiaan Jumalan ihmiselle suoma kärsivällisen kestävyiden voima riittää jokaiseen vastoinkäymiseen, ellei sitä haaskata perusteettomiin pelkoihin. Mutta ylivallan harhaluulojen ansiosta ihminen laiminlyö ja kuvittelee tämän tilapäisen elämän ikuiseksi haaskaten kestävyiden voimansa menneeseen ja tulevaisuuteen. Hänen kestävyytensä ei vastaa nykyhetken vastoinkäymisiä, ja hän alkaa valittamaan. Ikään kuin – Jumala varjelkoon! – hän valittaisi Kaikkivaltiaasta Jumalasta ihmisille. Perusteettomasti, ja jopa mielipuolisella tavalla hän valittaa ja osoittaa kärsivällisyyden puutteensa.

Jos kulunut päivä sisälsi vastoinkäymisiä, ahdistus on nyt poissa, ja vain levollisuus jää jäljelle - tuska on kadonnut, ja mielihyvä sen katoamisesta jää jäljelle – vaiva on poissa, ja palkkio jää jäljelle. Näin ollen ei pitäisi valittaa, vaan olla kiitollinen nautinnosta. Epäonnea ei pitäisi paheksua vaan rakastaa sitä. Vastoinkäymisten ansiosta menneisyyden ohikiitänyt elämä lasketaan ikuiseksi ja siunatuksi elämäksi. Menneen tuskan

ajattelemisen mielikuvituksella höystettynä, ja siten osan kärsivällisyyttä tuhlaaminen, on hulluutta.

Mitä tulee tulevaisuuden päiviin: koska ne eivät ole vielä saapuneet, olisi typeryyttä ajatella silloin syntyvää sairautta tai vastoinkäymistä ja osoittaa malttamattomuutta. Sanoa itselleen "Huomenna tai ylihuomenna tulen olemaan nälkäinen ja janoinen", ja jatkuvasti juoda vettä ja syödä leipää tänään, on puhdasta hulluutta. Vastaavasti tulevaisuuden olemattomien vastoinkäymisten ja sairauksien ajattelemisen nyt, niiden kärsiminen jo nyt, malttamattomuutensa osoittaminen ja itsensä alistaminen ilman mitään pakkoa on sellainen tyhmyys, ettei se enää ansaitse sääliä ja myötätuntoa.

Lyhyesti, aivan kuten kiitollisuus kasvattaa jumalallista palkkiota, samoin valittaminen kasvattaa vastoinkäymisiä ja poistaa kaikki tilaisuudet myötätuntoon.

Ensimmäisen maailmansodan aikana eräs siunattu mies kärsi vakavasta sairaudesta Erzurumissa. Menin tapaamaan häntä, ja hän sanoi minulle valittaen katkerasti: "En ole voinut sijoittaa päätäni tyynyyn ja nukkua

sataan yöhön." Tulin murheelliseksi. Yhtäkkiä sain ajatuksen ja sanoin:

"Veli, viettämäsi sata vaivalloista päivää ovat nyt kuin sata onnellista päivää. Älä ajattele niitä ja valita, vaan katso niitä ja ole kiitollinen. Mitä tulee tulevaisuuden päiviin, koska ne eivät ole vielä tulleet, luota Armolliseen ja Laupiaaseen Herraan. Älä itke ennen kuin olet hakattu, älä pelkää mitään, älä anna fyysistä olemusta olemattomalle. Ajattele nykyhetkeä, sinun kärsivällinen sietokykyysi riittää tähän hetkeen. Älä toimi kuten hurjistunut komentaja, joka olettaa vahvistusta oikeaan sivustaansa vastustajan voimista karanneista sotilaista, jotka tulevat vasemmalle, ja alkaa sitten hajottaa voimiaan keskustasta vasemmalle ja oikealle ennenkuin vastustaja on liittynyt heihin oikealla. Vihollinen sitten tuhoaa hänen keskustansa vähäisellä voimalla. Veli, älä ole kuten hän. Laita liikkeelle kaikki voimasi tähän hetkeen ja ajattele Jumalallista armoa, palkkiota Tuonpuoleisessa ja sitä kuinka hetkellinen ja ohikiitävä elämä muuntuu pitkäksi ja iankaikkiseksi. Katkeran valittamisen sijaan ole iloisen kiitollinen.

Hyvin helpottuneena hän sanoi: "Ylistys ja kiitos Jumalalle, minun sairauteni on nyt kymmenesosa siitä, mitä se oli ennen."

VIIDES KOHTA, joka koostuu kolmesta asiasta.

Ensimmäinen asia: Todellinen ja haitallinen vastoinkäyminen on sellainen, joka vaikuttaa uskontoon. Pitäisi alati etsiä turvaa Jumalalliselta tuomioistuimelta, mitä tulee uskonnon asioihin, ja huutaa apua. Mutta vastoinkäymiset, jotka eivät tosiasiassa vaikuta uskontoon, eivät ole vastoinkäymisiä. Jotkut niistä ovat Kaikkein Armollisimman varoituksia. Jos paimen heittää kivellä lampaitaan, kun nämä ovat tunkeutumassa toisen laitumelle, ymmärtävät ne, että kivi on tarkoitettu varoitukseksi, jotta ne pelastuisivat vaaralliselta toiminnalta – ne kääntyvät takaisin täynnä kiitollisuutta. On monia näennäisiä vastoinkäymisiä, jotka ovat Jumalallisia varoituksia ja kehotuksia, toiset korvaavat syntejä, toiset haihduttavat ihmisen piittaamattomuutta muistuttaen häntä ihmisen avuttomuudesta ja heikkoudesta tarjoten hänelle levollisuuden. Mitä tulee vastoinkäymisten

kirjoon kuuluvaan sairauteen, kuten on jo sanottu, ei se ole vastoinkäyminen lainkaan, vaan pikemmin suosionosoitus Jumalalta ja keino puhdistumiseen. Perimätiedon mukaan "Kuten kypsät hedelmät putoavat puuta heiluttaessa, samoin tippuvat uskovan synnit kuumeen häntä heiluttaessa."

Job (rauha hänelle) ei rukoillut sielunsa mukavuuden vuoksi, vaan etsiäkseen parannusta rukouksen takia, kun sairaus esti häntä muistelemasta Jumalaa kielellä ja mietiskelemästä Jumalaa sydämellä. Meidänkin tulisi ottaa pääasialliseksi aikomukseksimme rukoillessamme, että paranisimme sisältäpäin ja hengellisistä haavoista, jotka kumpuavat synneistä.

Mitä tulee fyysisiin sairauksiin, voimme pyytää apua niihin silloin, kun ne estävät palvontaamme. Mutta meidän tulisi etsiä turvaa nöyrästi ja anoen, ei mieltä osoittaen ja valittaen. Jos me hyväksymme Jumalan Herraksemme ja Ylläpitäjäksemme, silloin meidän on hyväksyttävä myös kaikki, jota Hän antaa Herran ominaisuudessa. Huokaileminen ja valittaminen tavalla, joka pyrkii vastustamaan Jumalallista kohtaloa ja mahtia on eräänlaista kritiikkiä Jumalallista kohtaloa vastaan –

Jumalan Armollisuutta vastaan suunnattu moite. Joka kritisoi Jumalallista kohtaloa, iskee päätään alasimeen murskaten päänsä. Kuka tahansa syyttää Jumalan armoa, menettää sen väistämättä. Murtuneen käden käyttäminen kostamiseen aiheuttaa vain lisää vahinkoa kädelle. Samoin jos mies, jota vastoinkäyminen koettelee, vastaa siihen mieltä osoittavasti valittaen ja ahdistuen, pahentaa vain ahdinkoan.

Toinen asia: Fyysiset vastoinkäymiset kasvavat, kun ne nähdään suurina, ja kutistuvat, jos ne nähdään pieninä. Esimerkiksi, uni tulee yöllä mieleen. Jos siihen kiinnittää huomiota, paisuu se ja kasvaa – ellei, se katoaa. Samoin käy myös silloin, kun yrittää torjua hyökkäävän mehiläisparven, niistä tulee aggressiivisempia – jos niihin ei kiinnitä huomiota, ne hajaantuvat. Joten jos pitää fyysisiä vastoinkäymisiä suurina ja antaa niille merkityksen, ne kasvavat, ja huolen ansiosta siirtyvät kehosta sydämeen ja iskevät juurensa siihen. Tuloksena on siten sisäinen koettelemus, johon ulkoinen vastoinkäyminen kiinnittyy tehdäkseen itsestään pysyvän. Mutta jos ahdistus poistuu olemalla tyytyväinen Jumalalliseen mahtiin ja luottamalla Jumalaan, fyysinen vastoinkäyminen tulee vähenemään

asteittain, kuivumaan ja häviämään – aivan kuten puu, jonka juuret on katkaistu. Laadin kerran seuraavat jakeet selittämään tätä totuutta:

Älä itke epäonnea, oi poloinen, tule, luota Jumalaan!

Sillä tiedä, että vaikerointi pahentaa vastoinkäymistä ja on suuri erhe.

Löydä epäonnen Lähettäjä ja tiedä, että se on lahja lahjassa, ja nautinto.

Joten jätä vaikerointi ja ole kiitollinen, kuten satakieli, hymyile läpi kyyneltesi!

Ellet löydä häntä, tiedä, että maailma on tuskaa tuskassa, katoavuutta ja menetyttä.

Joten miksi surra pientä vastoinkäymistä, kun yllänne on maailma täynnä murhetta? Tule, luota Jumalaan!

Luota Jumalaan! Naura päin epäonnea; sekin nauraa.

Sen nauraessa, vähenee se – se muuttuu ja muuntuu.

Jos yksinään taistelee mahtavaa vihollista vastaan hymyillen, hänen vihollisuutensa muuttuu sovittelevaksi – hänen vihamielisyytensä muuttuu pelkäksi pilaksi, se kutistuu ja häviää. Jos kohtaa vastoinkäymisen luottaen Jumalaan, tulos on samankaltainen.

Kolmas asia: Jokaisella aikakaudella on erityiset tunnusmerkkinsä. Tänä laiminlyöntien aikakautena vastoinkäyminen on muuttanut muotoaan. Tiettyinä aikakausina ja tietyille henkilöille epäonni ei todellisuudessa ole epäonnea, vaan pikemminkin Jumalallinen suosionosoitus. Koska mielestäni nykyaikana sairauksista kärsivät ovat onnekkaita – edellyttäen ettei sairaus vaikuta heidän uskontoonsa – ei mieleeni tule vastustaa sairauksia ja epäonnea, eikä sääliä kärsiviä. Aina kun kohtaan kärsiviä nuoria, huomaan heidän olevan ikätovereitaan huolehtivaisempia uskonnollisista velvollisuuksistaan ja Tuonpuoleisesta. Tästä päättelen, ettei sairaus ole onnettomuus tällaisille ihmisille, vaan pikemminkin lahja Jumalalta. On totta, että sairaus aiheuttaa hänelle ahdistusta lyhyessä, hetkellisessä ja maallisessa elämässään, mutta se on hyödyllistä hänen iankaikkiselle elämälleen. Se on eräänlaista palvontaa. Jos ihminen olisi terve, ei hän pystyisi säilyttämään tilaa, josta nautti sairaana vaan vaipuisi hävitykseen seurauksena nuoruuden kiihkosta ja ajan viihdykkeistä johtuen.

PÄÄTELMÄ

Kaikkivaltias Jumala, osoittaakseen Hänen äärettömän voimansa ja rajattoman armonsa, on tehnyt ihmisen luontaisesti äärettömän kykenemättömäksi ja rajoittamattomaksi halussaan. Lisäksi, jotta pystyisi esittelemään Hänen Nimiensä loppumattomat kirjonnat, on Hän luonut ihmisen kuin koneeksi, joka pystyy vastaanottamaan rajattomasti tuskien eri variaatioita, kuten myös loputtomasti nautintojen eri lajikkeita. Tässä koneessa nimeltä ihminen on satoja välineitä, joilla kullakin on erilaisia kipuja ja nautintoja, erilaisia velvollisuuksia ja palkkioita. Yksinkertaisesti, maailmankaikkeus joka heijastaa kaikki Jumalalliset Nimet, on kuin iso ihminen – ihminen on kuin pieni maailmankaikkeus, joka yleensä myös heijastaa Jumalallisia Nimiä. Hyödylliset asiat kuten hyvä terveys, hyvinvointi ja nautinnot tekevät ihmisen kiitolliseksi ja kehottavat ihmiskoneen suorittamaan tehtävänsä monin tavoin, ja näin ihmisestä tulee kuin kiitosta tuottava tehdas.

Vastoinkäymiset, sairaudet ja tuska, sekä muut liikkeelle saavat sattumat aiheuttavat

vastaavastin sen, että ihmiskoneen toiset rattaat käynnistyvät ja kiihtyvät. Ihmisluonteen heikkouden, kyvyttömyyden ja köyhyyden synnynnäinen kaivos alkaa toimia. Se aikaansaa ihmisessä sellaisen tilan, jossa hän ei etsi turvaa vain yhdellä kielellä, vaan kunkin hänen jäsenensä kielellä. Siten niiden sattumien kautta ihmisestä tulee kuin liikkuva kynä, joka käsittää tuhansia eri kyniä. Hän kirjoittaa määrätyn taipaleen olemassaolostaan tämän elämänsä sivulle tai Ihanteelliseen Tauluun. Hän esittelee Jumalallisten Nimien julistuksen ja muuttuu itse Jumalaa ylistäväksi oodiksi täyttäen näin luontonsa velvollisuudet.

*Kolmas liite
Kahdenteenkymmenenteenseitsemäänteen
Kirjeeseen*

Arvokkain palvelus elämälle

Kirje lääkärille, joka tunsu suurta kaipausta Risale-i Nurin tutkielmiin, ja oli herännyt tutkiessaan niitä.

Tervehdys, oi onnekas lääkäri, joka diagnosoi oman sairautensa! Todellinen ja rakas ystäväni!

Henkinen heräämisesi, jonka innokas kirjeesi antaa ymmärtää, ansaitsee onnittelut. Sinun tulisi tietää, että arvokkain luoduista on elämä. Ja arvokkain velvollisuus on elämän palveleminen. Ja arvokkain palvelus elämälle on ponnistelut tilapäisen elämän muuttamiseksi ikuiseksi. Sillä tämän elämän kaikki arvo ja merkitys on siinä, että se on ikuisen elämän siemen ja lähde. Mutta näkökykyä ei pidä rajoittaa tähän hetkelliseen elämään tavalla,

joka myrkyttää ja tuhoaa ikuisen elämän – se olisi hulluutta, kuin pitäisi hetkellistä valon välähdystä parempana kuin ikuista aurinkoa.

Totuuden näkökulmasta kaikkein sairaimpia ovat materialistit ja piittaamattomat lääkärit. Jospa he ottaisivat Koraanin pyhästä apteekista uskon lääkkeitä, jotka ovat kuin vasta-aineita, he parantaisivat sekä omat sairautensa että ihmiskunnan haavat. Jos Jumala suo, niin heräämisesi sitoo haavasi ja tekee sinusta lääkkeen myös toisten lääkäreiden sairauksiin.

Sinun tulisi tietää myös se, että joskus toivottoman ja epätoivoisen sairaan ihmisen lohduttaminen on hyödyllisempää kuin tuhat lääkettä. Mutta Luonnon suohon vajonnut lääkäri lisää vain uuden kerroksen pimeyttä onnettoman sairaan ihmisen tuskalliseen toivottomuuteen. Jos Jumala suo, heräämisesi tekee sinusta lohduttavan lääkärin, joka levittää valoa noille onnettomille ihmisille.

Sinun tulisi tietää, että elämä on lyhyt, ja on paljon työtä tehtävänä. Pohdin, että jos olisit tutkinut pääsi kuten minä, niin kuinka paljon tarpeetonta, hyödytöntä ja merkityksetöntä tietoa olisit löytänyt – elotonta kuin suuret pinot kuivaa villaa. Sillä minä tutkin pääni ja löysin monta hyödytöntä asiaa. On välttämätöntä etsiä keino tehdäkseen tuo tieteellinen tieto ja

filosofian tuntemus hyödylliseksi, hohtavaksi ja henkiseksi. Sinun tulisi pyytää Kaikkivaltialta Jumalalta myös sellaista herätystä, että voisit muuntaa ajatuksesi ajatuksiksi Kaikkitietävän Ylistetyn vuoksi. Näin voit sytyttää tuleen sen kuivan villan ja valaista sen, ja näin sinun hyödytön tieteellinen tietosi voi tulla arvokkaaksi Jumalan tiedoksi.

Lisäksi, koska Sanat pystyvät puhumaan tietoisuutesi kanssa, jokainen noista sanoista on kirje sinulle – ei minulta itseltäni, vaan minulta Koraanin airueena. Ja oletta, että jokainen on lääkemääräys Koraanin pyhästä apteekista. Ja poissa ollessani niiden kautta avautuu seuran ja keskustelun ilmapiiri kuin itse olisin paikalla.

Said Nursi

SISÄLLYS

Kahdeskymmenesviides välähdys	7
<i>Tämä tutkielma koostuu 25 lääkkeestä. Se on kirjoitettu parantavaksi voiteeksi, lohdutukseksi ja reseptilääkkeeksi sairaille. Tämä on tervehdys sairaille, kuin käynti heidän luonaan toivottamassa pikaista paranemista.</i>	
Seitsemästoista kirje	63
<i>Surunvalittelukirje lapsen kuoleman johdosta Tulen selittämään viisi kohtaa, jotka ovat todella hyviä uutisia ja tarjoavat todellista lohdutusta teille sekä hurskaille uskoville kuten te:</i>	
Toinen Välähdys	73
<i>Jobin (rauha hänelle) hyvin tunnetun tarinan ydin kuuluu seuraavasti:</i>	
Arvokkain palvelus elämälle	93
<i>Kirje lääkärille, joka tunsi suurta kaipausta Risale-i Nurin tutkielmiin, ja oli herännyt tutkiessaan niitä.</i>	

